Lakeuden Risti

■ Seinäjoen seurakunnan tiedotuslehti jokaiseen kotiin ■ Nro 2 / 2013 35. vsk

Hiljainen viikko ja pääsiäinen .....sivu 7

Tyttöjen ja poikien leirit .....sivu 8

Tansania kutsumuksena .....sivu 12

Jeesus nousi haudastaan ja elää ikuisesti. – Virsi 88:2

Pitkäperjantain jumalanpalvelus Myllykoskella

Ylistarossa Lapuan rajalla on Myllykosken kylä, jossa elää jo 1950-luvulla alkanut perinne pitää pitkäperjantaina jumalanpalvelus omalla kylällä.

Aikaisemmin jumalanpalvelukset pidettiin koululla, mutta koulutoiminnan loputtua on kokoonnuttu yhteistalolle. Yhteistalo on ollut alkujaan urheilutalo, joka on myöhemmin remontoitu kylän yhteiseksi kokoontumispaikaksi.

Myllykosken kyläkirjasta selviää, että seurakunnan työntekijät olisivat joskus esittäneet pitkäperjantain jumalanpalvelusten lopettamista, mutta kyläläiset ovat halunneet pitää kiinni perinteestä. Vain kahtena vuonna jumalanpalvelus on pidetty muuna aikana kuin pitkäperjantaina. Syynä oli Ylistaron kirkosta vuonna 2011 televisioitu jumalanpalvelus, joka ensimmäisellä yrityksellä 2010 ei toteutunut lakon takia.

Tunnelma Myllykosken jumalanpalveluksessa on vakava ja juhlallinen. Onhan pitkäperjantain sanoma Herramme kuolemasta puhutteleva. Virret veisataan ilman säestystä ja Myllykoskella on hyviä veisaajia. Vanhaa tapaa noudattaen miehet ja naiset istuvat eri puolilla salia. Monesti mukana on sukulaisia ja ystäviä myös Lapuan puolelta. Jumalanpalveluksen päätteeksi on aina hyvät kirkkokahvit.

Jumalanpalvelus on kyläläisille tärkeä, sillä se nousee joka vuosi keskustelun aiheeksi kylän kinkereillä. Ylistaron papit ovat luvanneet, että pitkäperjantain jumalanpalveluksia pidetään Myllykoskella niin kauan kun kyläläiset niihin vapaaehtoisesti tulevat. Jälleen tulevana pitkäperjantaina on klo 12 jumalanpalvelus Myllykosken yhteistalolla, jonne kaikki ovat tervetulleita.

Jukka Tuppurainen

Jukka Tuppurainen

Myllykosken yhteistalolle kokoonnutaan joka pitkäperjantai jumalanpalvelukseen.

KUUKAUDEN KOMMENTTI

Jotain on pahasti perusturvassa vialla, kun yhdessä maailman vauraimmista maista iso osa kansalaisista joutuu turvautumaan ruokapankkeihin. (EU-elintarviketuen koordinointia johtava Tapio Pajunen Kirkkopalveluista)

Seinäjoen seurakunnan arkisto

Salomon Hirvinen oli Seinäjoen ensimmäinen oma pappi. Kuva on myöhemmältä ajalta.

Seinäjoen seurakunnan arkisto

Perimätieto kertoo, että Seinäjoen vuonna 1905 rakennetun, 1970-luvulla puretun siunauskappelin piirustukset olisivat viimeisen kappelikauden papin, ensimmäisen kirkkoherran E.K. Koskisen tekemät.

Kappalaisten ketju alkoi Hirvisestä

Seinäjoki sai kappelioikeudet vuonna 1863, ja ensimmäiseksi papikseen seinäjokelaiset saivat ylihärmäläisen talollisen pojan Salomon Hirvisen, joka aloitti työssään 1.6.1864.

Kesällä 1864 kirkkoa viimeisteltiin, ja arkkipiispa Edvard Bergenheim asetti Hirvisen virkaansa 31.7.1864 samalla, kun kirkko vihittiin.

Pappilaa ei tuolloin vielä ollut, ja kappalainen asui Östermyran kartanossa vuoteen 1867 saakka. Ruukinpatruuna edellytti kappalaiselta vuokran vastikkeena opetustyötä kartanon koulussa.

Salomon Hirvinen oli periaatteen mies ja voimakas persoona, hän oli hyvä saarnamies ja hänellä oli kaunis laulunääni. Hän oli suomalaisuusmielinen ja kirjoitti 26.6.1864 suomeksi tiettävästi ensimmäisen laatimansa kappelikokouksen pöytäkirjan ja jatkoi käytäntöä koko Seinäjoella työskentelynsä ajan.

Rauman kappalaiseksi vuonna 1867 siirtynyt Salomon Hirvinen paneutui Seinäjoella myös yhteiskunnallisiin ongelmiin, hän oli mm. raittiuden tiukka vaalija. Raumalta hän palasi Ylistaron ensimmäiseksi kirkkoherraksi 1879.

Seinäjoen seuraava kappalainen Wilhelm Lindstedt aloitti työssä 1869 ja ajoi voimakkaasti kansakoulun perustamista Seinäjoelle. Vuonna 1871 koulu perustettiin ja johtokunnan esimieheksi valittiin W.Lindstedt, joka toimi myös kuntakokouksen puheenjohtajana.

”Nurmon piispaksikin” sanottu Albert Emanuel Tallroth oli Seinäjoen kappalaisena väliaikaisesti oman virkansa ohella 1874 – 1877. Seinäjoen jumalanpalvelukset järjestettiin Nurmon kirkonmenojen jälkeen iltapäivällä, mutta joskus ovet pysyivät myös suljettuina.

Eugen Nyholm oli Wilhelm Lindstedt'n lanko, ja hakeutui Seinäjoen kappalaiseksi 1877. Hän asui pitkään kartanossa, koska pappilassa tehtiin perusteellisia korjauksia. Hänet tunnettiin väkevänä saarnamiehenä, jota tultiin naapuriseurakunnistakin kuulemaan.

Herman Ludvig Hellsberg valittiin Seinäjoelle virkaa tekeväksi kappalaiseksi vuonna 1882 ja hänet vakinaistettiin kahta vuotta myöhemmin. Hän oli taustaltaan ruotsinkielinen, mutta oppi käyttämään suomea sekä saarnoissaan että kirjoituksissaan. Hän mm. suomensi Laestadiuksen Postillan. Hänen vaimonsa ja pikkupoikansa kuolivat Seinäjoen-virkakautena, ja Hellsberg itse halusi tulla haudatuksi Seinäjoelle, vaikka hän oli jo muuttanut pois paikkakunnalta.

Yrjö Gideon Forsman, myöhemmin mm. Jalasjärven kappalainen, valittiin kappalaiseksi 1892. Hänen nuorempi veljensä Eevertti Kustaa seurasi veljeään ylimääräisenä pappina 1894. E.K.Forsman suomensi sukunimensä Koskimieheksi vuonna 1906. Veljekset olivat herännäispappeja, jotka pitivät ahkerasti seuroja.

Eevertti Kustaa Forsman-Koskimies oli viimeinen kappelikauden pappi ja seurakunnan ensimmäinen kirkkoherra. Hän oli pidetty pappi, luonteeltaan vaatimaton. Hänen aikanaan kehitettiin pyhäkoulua ja kiertokoulua. Seinäjoelta Koskimies siirtyi Jurvaan ja sieltä Nurmoon.

Koskimiehen aikana vuonna 1905 päätettiin rakentaa lautarakenteinen siunauskappeli, jonka piirustukset laati rakennusmestari Salomon Hakola Kurikasta. Perimätiedon mukaan piirustukset kuitenkin teki Koskimies. Katon risti on edelleen Törnävän hautausmaan portin luona. Siinä on muualle haudattujen muistelupaikka.

Seinäjoen seurakunnan arkisto

Eevertti Kustaa Koskimies (Forsman) oli viimeinen kappelikauden pappi ja Seinäjoen ensimmäinen kirkkoherra.

Kappalaiset eläkkeelle

Koko seurakunnan 150-vuotisen historian aikana ei yksikään kappalainen ole lähtenyt eläkkeelle ennen Maija-Liisa ja Pekka Pulkkista. Kappalainen on siirtynyt toiseen seurakuntaan tai oman seurakunnan kirkkoherraksi.

Tätä historiallista tapahtumaa juhlitaan 1. pääsiäispäivänä 31.3. kello 10 alkavassa messussa, jossa keskustelusaarnan pitävät Jukka Salo sekä Maija-Liisa ja Pekka Pulkkinen. Messun jälkeen on seurakuntakeskuksessa kirkkokahvi ja Pulkkisten lähtöjuhla.

Leena Hautala

Lähteet: Junnila: Ruutimakasiinista Lakeuden Ristiin, Ala-Kulju: Seinäjoen kirja

Lakeuden Risti

SEINÄJOEN SEURAKUNNAN TIEDOTUSLEHTI JOKAISEEN KOTIIN

Seinäjoen alueseurakunta
Ala-Kuljunkatu 1 A
60100 Seinäjoki

Puhelinvaihde
(06) 418 4111
vastaa klo 9–15 (ma-pe)
www.seinajoenseurakunta.fi

Nurmon kappeliseurakunta
Nurmontie 3
60550 Nurmo
puh. (06) 418 4371
www.seinajoenseurakunta.fi

Peräseinäjoen kappeliseurakunta
Kirkkotie 2
61100 Peräseinäjoki
puh. (06) 418 4411
www.seinajoenseurakunta.fi

Ylistaron kappeliseurakunta
Markinsalontie 2 b
61400 Ylistaro
Puh. (06) 418 4200
www.seinajoenseurakunta.fi

Julkaisija:
Seinäjoen seurakunta

Päätoimittaja:
Jouko Ikola

Toimitussihteeri:
Leena Hautala

Toimitusneuvosto:
Jouko Ikola
Leena Hautala
Minna Ylimäki-Hemminki
Jukka Tuppurainen
Markku Ylinen

Ilmoitusmyynti:
Kotimaa-yhtiöt
Pirjo Teva
puh. 020 754 2284,
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi

Ilmoitushinta:
1,40 € / pmm + alv 23 %

Kustantaja,
taitto ja kuvankäsittely:
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

Tilaushinta: 10 € / vuosi
Tilaukset:
seinajoki.seurakunta@evl.fi
tai (06) 418 4111

Jakeluvalitukset:
Postin palvelunumeroon
0200 71 000

Seuraava lehti ilmestyy:
keskiviikkona 5.6.2013

Kannen kuva: Kultavuoren seurakuntakodin pääsiäisvaellus keväällä 2012. Kuva: Eija Kattelus

Alttarilla

Seuraavana päivänä levisi tieto, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. Ihmiset, joita oli saapunut juhlille suurin joukoin, ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan huutaen:
– Hoosianna!
Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä,
Israelin kuningas! Joh. 12: 12–13

Pyhä kuva

Kuvatoimisto Rodeo

Virren viemää

Virsi 60:1
Soi kunnia ja kiitos
nyt kuninkaallemme,
se raikuu lasten suusta
Daavidin Pojalle.

Varsinaisia palmusunnuntain virsiä on virsikirjassamme vain tämä yksi. Se on peräisin 800-luvun alkupuolelta; sen kirjoittaja Theodulf Orleansilainen kuoli vuonna 821. Virren suomennos pohjautuu latinankieliseen alkutekstiin, mutta sen runomitta on saatu englantilaisesta käännöksestä. Meillä Theodulfin virsi on saanut Melchior Vulpiuksen (n. 1560-1615) valoisan sävelmän.

SANA

Käykäämme nyt Jerusalemiin

On kaunis kevätpäivä. Jerusalemiin johtava tie on täynnä ihmisiä. Pääsiäisjuhla on alkamassa ja kaupunki täyttyy juhlaväestä. Osa Jerusalemiin ehtineistä juhlijoista liikkuu kuitenkin takaisin kohti kaupungin porttia. He odottavat selvästi jotain. He ovat valmiina vastaanottamaan hänet, joka ratsastaa parhaillaan aasintammalla kohti kaupunkia.

Tuo ratsastaja on Jeesus. Hetki, jolloin hän kulki riemusaatossa kohti Jerusalemia, oli komea. Se oli ehkä maallisesta näkökulmasta katsottuna Jeesuksen huippuhetki. Tuosta hetkestä alkoi kuitenkin alennustie, joka päättyi pitkäperjantaina Golgatalle.

Jeesusta oli vastassa monenlaisia ihmisiä. Osa saapui hänen luokseen palmunlehvien kanssa huutaen "hoosiannaa", osa pysyi hiljaa. Hurraahuutojen ohella ilmassa kaikui myös soraääniä. Kuvittele itsesi tuohon väkijoukkoon. Minkä roolin Sinä valitset?

Oletko yksi Jeesuksen seuraajista? He olivat nähneet, kuinka Jeesus paransi sairaita sekä julisti Jumalan valtakuntaa köyhille ja syrjityille. He olivat luopuneet omaisuudestaan voidakseen seurata Jeesusta. Jeesus oli heille Messias, kansansa vapauttava todellinen kuningas.

Vai kuulutko ennemmin siihen joukkoon, jota Jeesuksen aiheuttama kuohunta hämmensi? Et osaa päättää, mitä ajattelet ihmisjoukon hälinästä ja ennen kaikkea Jeesuksesta itsestään. Et ole varma, kuka Jeesus oikein on.

Joukossa oli myös niitä, jotka halusivat olla keskellä tapahtumia ja toimintaa, mutta eivät sitoutua Jeesukseen ja hänen sanomaansa. Ehkäpä et osaa vielä päättää suhtautumistapaasi, mutta olet utelias näkemään, miten tilanne tästä etenee.

Vai kuulutko kenties Jeesuksen vastustajiin? Oletko saapunut portin läheisyyteen tuomaan esille negatiivisen suhtautumisesi Jeesukseen? Haluaisitko, että muutkin ihmiset kääntyisivät Jeesusta vastaan, tulisivat viimein järkiinsä?

Jeesus herätti elinaikanaan monenlaisia tunteita. Tilanne ei ole juurikaan muuttunut parissa tuhannessa vuodessa. Jeesus jakaa edelleen mielipiteitä. Kuuluitpa sitten kannattajiin, vastustajiin tai johonkin noiden kahden ääripään väliseen ryhmään, yksi asia on varma: Jeesus rakastaa Sinua. Hän ratsasti Jerusalemiin Sinun vuoksesi. Hän kuoli ristillä Sinun vuoksesi. Hän voitti kuoleman, jotta Sinulla olisi iankaikkinen elämä. Jeesus on ainoa tie taivaan kotiin. Hän kutsuu Sinua mukaansa, riippumatta siitä, missä joukossa seisot hänen tiensä varrella. Tuttu virsi lupaa meille: "Ja luoksensa kerran hän kokoaa ne, jotka hän tunsi tiellä."

Riikka Saarno
vs. kappalainen, Seinäjoen alueseurakunta

PÄÄKIRJOITUS

Seinäjoella 20.3.2013

Jukka Tuppurainen
Ylistaron kappeliseurakunnan johtava kappalainen

Ristin ja ylösnousemuksen pääsiäinen

Pääsiäinen on kaikille työssäkäyville tervetullut miniloma. Pääsiäiseen ei sisälly samanlaisia paineita kuin joulun viettoon. Pääsiäisenä voi olla perheen kanssa, nauttia luonnosta, monien matka suuntautuu Lapin hohtaville hangille. Onko siinä kaikki?

Luin pääsiäisestä kertovan artikkelin, joka oli otsikoitu: Holiday or Holy Day (lomapäivä vai Pyhä päivä)? Pääsiäisen sanoma on jotain paljon enemmän kuin vain pidennetty vapaa viikonloppu. Sanoma kuoleman voitosta ylittää kaiken ihmisen ymmärryksen. Jeesuksen ylösnousemus mursi kuoleman vallan. Ylösnousemus vahvisti, että Jeesus on Jumalan poika.

Hiljaisella viikolla ennen pääsiäistä seuraamme Jeesusta, joka näyttäytyy meille hyvin inhimillisenä. Hän viettää pääsiäisjuhlaa ystäviensä kanssa. Hän tuntee hylätyksi tulemisen pettymyksen, pelkää tulevaa ja lopulta hän kokee sietämätöntä kipua, joka päättyy kuolemaan.

Kaikessa seurakunnan toiminnassa on aina läsnä inhimillinen ja jumalallinen puoli. Seurakunnan toimintaan tarvitaan varoja, kiinteistöjä ja työntekijöitä. Kaikki vain siksi, että Pyhä Henki voisi synnyttää uskoa, toivoa ja rakkautta. Virastaan eronnut paavi oli maailman suurimman kirkon päämies, katolisille jopa Kristuksen sijainen maan päällä. Samalla hän on myös hauras vanhus. Luterilaisen tunnustuksemme mukaan papit ja piispat ovat virassaan vain uskon saamista varten.

Seinäjoen seurakunnassa on valmistettu pääsiäistä monin eri tavoin, inhimillisesti työtä tehden. Kaikki vain siksi, että ristin ja ylösnousemuksen sanoma saisi puhutella tänäkin keväänä mahdollisimman monia. Hiljaisen viikon iltakirkot, konsertit ja ristin tien vaellus, ne kutsuvat ei vain yleisöksi, vaan elämään todeksi sitä, että Kristus on kanssamme elämän ahdistuksessa. Pääsiäisen iloinen viesti tulee pyhältä Jumalalta enkelin sanoessa tyhjällä haudalla: "Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi. Tämä on minun sanomani teille."

Ristin ja ylösnousemuksen pääsiäinen avaa meille koko uskon ja pelastuksen salaisuuden.

KIRKONMÄELTÄ

”Herra auta aina, etten ketään paina...

Alkuvuodesta käytiin voimakasta keskustelua Lapuan hiippakunnan tuomiokapitulin sijaintipaikasta. Monien vaiheiden ja keskustelujen jälkeen tämä kysymys on nyt kirkkohallituksen käsiteltävänä.

Tuomikapitulin kollegio esitti siirtoa Seinäjoelle ja hiippakuntavaltuusto esitti tuomiokapitulin sijaintipaikaksi Lapuaa. Kirkkohallitus käsittelee seuraavaksi asian ja jos aikanaan päättää tuomiokapitulin pysymisestä Lapualla, käsittely päättyy. Mikäli kirkkohallitus esittää siirtoa Seinäjoelle, lopullisen päätöksen siirrosta tekee kirkolliskokous. Kevään kuluessa odotetaan siis kirkkohallituksen päätöstä.

Kysymys tuomiokapitulin siirrosta herätti tunteita ja sai aikaan voimakkaita kannanottoja. Monenlaisia perusteita esitettiin puolesta ja vastaan, eikä turhilta ylilyönneiltäkään vältytty. En lähde niitä enää käsittelemään.

Tahtoisin kiinnittää huomion kysymyksen, joka tässä asiassa niin kipeästi tuli esiin: Kuinka kohtaamme eri mieltä olevan ihmisen ja millä tavalla hänelle tai hänestä puhutaan. On liian helppoa unohtaa, että jokaisella on oikeus omaan mielipiteeseen ja sen esittämiseen. Kenelläkään ei ole oikeutta eri mieltä olevan panetteluun, haukkumiseen tai kiusaamiseen. Kun tämä ihmisten keskinäiseen kansakäymiseen tärkeänä osana liittyvä erilaisten mielipiteiden kunnioitus unohtuu, olemme etääntyneet erityisesti meille kristityille annetusta toinen toisemme rakastamisen kehotuksesta ja sen toteuttamisesta.

Meidän tehtävämme on osoittaa rakkautta sanoin ja teoin, myös niille, jotka kyseenalaistavat meidän näkökantamme.

"Sydäntäni ohjaa, anna minun, Herra, armossasi kasvaa, olla ihminen." Vk 509:4

Jukka Salo, kirkkoherra

Ristin tie -tapahtuma haastaa näyttelijät ja katsojat

Leena Hautala

Ristin tie –tapahtumassa nuorten näyttelijöiden teemana on kiusaaminen. Heidän osuutensa esityspaikkana on seurakuntakeskuksen terassi.

Uudenlaista teatteria yleisön keskellä ja yleisön kanssa nähdään Ristin tie-toritapahtumassa palmusunnuntain alla perjantaina 22.3. ja lauantaina 23.3.

Perjantaina toritapahtuma alkaa noin kello 19 ja lauantaina noin kello 16. Johannespassio alkaa Lakeuden Ristissä 22.3. kello 18 ja jatkuu teatterissa kello 20, 23.3. kirkon osuus alkaa 15 ja teatterissa esitys jatkuu kello 17.

Näytösten välillä siis kaupunkilaisia kutsutaan Kansalaistorin ilmaistapahtumaan seuraamaan Jeesuksen jalanjälkiä, kantamaan tämän ristiä ja kohtaamaan tilanteita, jotka herättelevät jokaisen sisäistä, radikaalia hyvää paimenta. Eija-Irmeli Lahti ohjaa toritapahtuman, johon on vapaa pääsy.

Kun Johannespassion ensimmäinen osa kirkossa päättyy, aloittavat nuoret harrastajanäyttelijät esityksen seurakuntakeskuksen terassilla. Teemana on kiusaaminen. Terassin toisella puolella laulaa virsikuoro. Näytelmä etenee yli Koulukadun Kansalaistorille kaupungintalon ja vanha kirjaston väliin. Kun yleisö siirtyy kirkosta Kansalaistorille, heitä seuraa Jeesus kantaen ristiä.

Eri puolilla toria esitetään näytelmiä, joiden teemoja Eija-Irmeli Lahti kuvaa: – Katso ihmistä: mitä tahtoisitte ihmisten tekevän teille. Kiusaamisen lisäksi teemoina ovat köyhyys, syrjäytyminen, itsemurha ja erilaisuus. Kansalaistorilla on myös muutamia järjestöjä esittelemässä toimintaansa.

Tammikuusta teemoja on työstetty noin 50 harrastajanäyttelijän ja kuorolaisen kanssa. Harjoituksiin on kokonnuttu kerran viikossa, ja tällä viikolla harjoitellaan joka ilta. Mukana on ryhmä Seinäjoella asuvia ulkomaalaisia, Peräseinäjoen kirkkonäytelmästä teatterikärpäsen pureman saaneita, harrastajia Seinäjoelta, Ylistarosta ja Isostakyröstä.

– Meillä ei ole ollut käsikirjoitusta. Olemme improvisoineet paljon, olemme opetelleet näyttelemään lähellä yleisöä. Olemme vuorotellen olleet näyttelijöitä ja yleisöä, kertoo Eija-Irmeli Lahti. Hän sanoo, että luvassa on jotakin uutta, mitä ”näillä lakeuksilla” ei ennen ole nähty. Esitys on erilainen myös siksi, että kaikki eivät voi nähdä kaikkea, mikrofoneja käyttävät vain ne näyttelijät, joiden puhe halutaan kuultavaksi koko yleisölle. Näyttämönä on seurakuntakeskuksen terassin lisäksi koko Kansalaistori ja teatterin katto.

Rakenne muistettava

Kiusaamiskohtauksessa näyttelevät nuoret hehkuvat intoa ja kertovat, että näytelmän työstäminen on ollut hienoa. Aluksi suurin osa oli toisilleen vieraita, ja Eija-Irmeli Lahti sanoo, että harjoitteluun on kuulunut myös ryhmäyttäminen.

– Näytteleminen on mukavaa siksi, että ei tarvitse muistaa repliikkejä, näytellessä voi improvisoida, kunhan vain muistaa sovitun rakenteen, sanovat nuoret.

He ovat yhdessä ohjaajan kanssa suunnitelleet oman osuutensa Ristin tie -tapahtumasta.

Lippuja teatterilta

Johannespassion lippuja voi varata ennakkoon teatterilta. Lakeuden Ristin ja teatterin yhteislippu maksaa 25 euroa, Lakeuden Ristin esitykseen pääsee 20 eurolla. Lippuja on saatavilla myös kirkon ovelta ennen esitystä.

Leena Hautala

Vapaalla

Kuvat: Minna Ylimäki-Hemminki

Terhi Katilan tekemä ristiäiskakku. Niitä hän tekee mielellään.

Ristiäiskakkutilaukset ilahduttavat

Lastenohjaajana Peräseinäjoen kappeliseurakunnan vuodenvaihteessa aloittanut Terhi Katila nauttii työstään lasten parissa. Mukana kerhoryhmissä on 80 lasta, joiden kanssa arkipäivät sujuvat mainiosti ohjaten, leikkien ja ulkoillen. Tutun työparin kanssa työtä on mukava tehdä.

– Olen aina tykännyt touhuta lasten kanssa. Lapset ovat lähellä sydäntäni, hän hehkuttaa.

Myös kotona lapsirakkaalla lastenohjaajalla on kolme lasta. Ja siitä alkaa kakkutarina.

– Ensimmäiset kakut olivat lasten syntymäpäiväkakkuja ja siitä alkoi sammumaton innostus. Nautin kakkujen tekemisestä ja ennen kaikkea koristelemisesta, hän kertoo.

– Tein ensin lähinnä marsipaanikoristeita ja niitä alettiin tilata minulta. Ja sitten alkoi muutama vuosi sitten tulla kakkutilauksia ensin tutuilta ja pian myös tuntemattomilta. Facebook-sivut ovat olleet hyvä tiedonvälityskanava.

– Olen tehnyt mm. hevos-, Hello Kitty-, Angry Birds-, muumi-, prinsessa- , kitara- ja traktoriaiheisia kakkuja, hän luettelee ja vakuuttaa, että kakkujen tekeminen ja koristeleminen ei ole niin vaikeaa kuin miltä se ehkä näyttää.

– Netti on täynnä ohjeita. Pitää vain uskaltaa kokeilla. Ei minullakaan ole tämän alan koulutusta, hän sanoo rohkaisevasti.

Kaikista mieluiten Terhi Katila tekee kakkuja ristiäisiin.

– Ristiäiskakkutilauksia otan mielelläni vastaan. Sydän sykkii, kun saan tehdä lapsille kakkuja, hän kertoo ja esittelee kuvia toinen toistaan upeammista tekemistään kakuista. Kuvien joukossa on myös voileipäkakkuja.

Eikä ole mikään ihme, että eräässä kakkukisassa Katilan kakku palkittiin parhaimpana ulkonäön perusteella.

– Kun kakkuja tilataan, harmittaa vaan, ettei niitä pääse itse maistamaan, hän sanoo nauraen.

Minna Ylimäki-Hemminki

Lastenohjaaja Terhi Katila tekee vapaa-ajallaan upeita kakkuja.

PAPPI PAKISEE

Rakkauden sanoilla voi pyyhkiä takapuolen

Pieni uutinen kertoi, että suomalainen wc- paperin valmistaja joutuu vetämään vastapainetut uudet rullat pois markkinoilta muutamassa Pohjoismaassa. Rullissa on raamatunlauseita. Otsikko pysäytti aamun lehdessä. "Jeesuksen sanat pois wc paperista."

Paperin syntykin jutussa selvitettiin. Kansalta oli kysytty Facebookissa sopivia rakkauslauseita. Sieltä tuli ehdotuksia, kuten kirkkohäissä usein luettu "Kaiken se kestää ja kaikessa kärsii.."

Joku vuosi sitten kohistiin, kun Uutisvuodossa Jari Tervo heitti Raamatun lattialle. Häntä vaadittiin selittämään miksi hän kohtelee Raamattua noin törkeästi ja halveksivasti. Tähän samaan liittyy metsäyhtiön pomon päätös vetää wc-paperi pois markkinoilta. Joku on huomauttanut, että tämä on ehkä vielä aavistuksen enemmän loukkaavaa Raamatun arvovaltaa ja kirjaa kunnioittavia ihmisiä kohtaan. On syntynyt mielikuva, että nyt Raamatulla pyyhitään takapuolta.

On se ollut varmaan hauska palaveri metsäyhtiössä?

Viestintäihminen: "Nyt tuli tämmöinen Raamattu -palaute."

Johtaja: "Ai tä?"

Viestintäihminen: "Meidän uudessa rakkausrunopaperissa on kuulemma jostain ihmeen Raamatusta jotain juttua. On kuulemma vähän liian paksua pyyhkiä siihen."

Johtaja: "Paksua, sehän on sitä ohutta paperia."

Viestintäihminen: "Se on kuulemma painavaa sanaa ja sitä pitäisi palautteen mukaan lukea hartaana."

Johtaja: "No sitten ne sopiikin just meidän rulliin."

Viestintäihminen: "Ota vakavasti. Nämä pitää vetää markkinoilta heti."

Johtaja: "Vetää ja vetää... kaiken se kestää... saiskohan tästä jonkun lujapaperirullamainoksen?"

Uutinen kolahti siksikin, että olen rakkausmietelausepaperin käyttäjä. Mökillä kesällä tätä edeltävää painosta oli. Siksi kai kotona uutista ääneen lukiessani ensimmäinen kommentti oli: "Miksi ne ei voi siellä olla". Teini muisteli, että vieraana ollut toinen teinityttö keräsi paperista ne kohdat, joissa oli hänen lempiajatuksensa: "Olin aivan lukossa, kunnes toit yleisavaimen".

Eivätkö muka rakkaussanat kanna? Osa muistaa niitä halki pimeän syksyn ja talven. Tämä on uusi mahdollisuus kirkolle. Väki lukee hartaana rullarakkautta. Oleellista on, mitä niissä lukee ennen kuin niitä käytetään, ei sen jälkeen.

Mihin markkinoilta vedetyt rullat joutuvat? Jos ne jaetaan hyväntekeväisyyteen, kuten hevosenlihaa sisältävät einekset, nyt kannattaisi kirkossa herätä. Otetaan lahjoitus vastaan. Raamatunlausepaperit on kuulemma norjaksi, mutta samalla tulee sitä kansainvälisyyskasvatusta. Säästyneillä varoilla voitaisiin lähettää paperiyhtiön henkilökunnalle Raamatut. Muu kansa näyttää lauseet muistavankin jo. Kotihuussiinkin ottaisin pari rullaa, jos joku tätä harvinaisuutta löytää? Saisin nuorison lukemaan Raamatun kauneimpia lauseita ensi kesänä.

Markku Orsila
markku.orsila@evl.fi

ps. Onko se lopulta outoa, että moneen paikkaan ne Raamatun lauseet karkaavat?

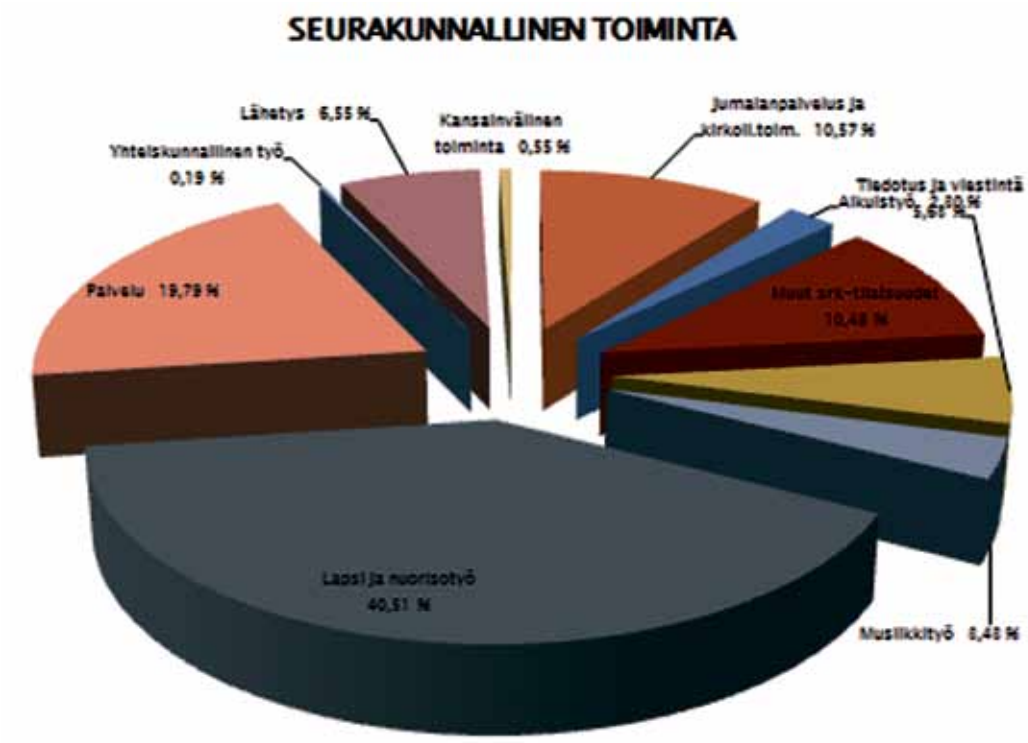

Seinäjoen seurakunnan arkisto

Lapsi- ja nuorisotyö sekä palvelu eli lähinnä diakoniatyö veivät vuonna 2012 Seinäjoen seurakunnan toimintamenoista eniten.

Taloudellisia haasteita tulevina vuosina

Seinäjoen kaupungin miljoonasäästöistä on puhuttu julkisuudessa, mutta ei seurakunnan taloudessa ole sen helpompaa. Vielä osittain virkavapaalla oleva hallintojohtaja Titta Luoma-Kohtala palaa kokopäiväisesti töihin huhtikuussa, mutta on jo pohtinut tulevien vuosien taloudellisia haasteita.

– Vaikea taloustilanne näkyy myös seurakunnassa. Seurakunnan tulot muodostuvat lähes 80-prosenttisesti verotuloista, joita seurakuntalaiset maksavat kirkollisverona ja yritykset yhteisöverona. Siksi yritysten menestyminen tai esimerkiksi työllisyystilanne vaikuttavat suoraan myös seurakunnan käytettävissä oleviin varoihin, summaa hallintojohtaja Luoma-Kohtala.

– Tietenkin myös kirkosta eroamiset vaikuttavat, mutta Seinäjoella tilanne on vielä oikein hyvä. Kirkkoon kuuluu vähän yli 86 % kaupunkilaisista eli kymmenisen prosenttia enemmän kuin maassa keskimäärin. Laskeva trendi on kuitenkin nähtävissä.

Titta Luoma-Kohtala sanoo, että Seinäjoen kasvu vaikuttaa myös seurakunnan kasvuun positiivisesti. Toisaalta se aiheuttaa myös sen, että kasvavan seurakunnan tulisi pystyä investoimaan. Seurakunta hankki tilat esimerkiksi Tikkuvuoren uuden päiväkodin yhteydestä seurakunnan kerhotoimintaa varten.

– Taloudellisten haasteiden vuoksi seurakunnassa on tehty systemaattista työtä säästöjen löytämiseksi ja sen selvittämiseksi, mihin tulevina vuosina halutaan panostaa ja mitä jätetään vähemmälle. Työntekijät ovat osallistuneet työpajoihin ja luottamushenkilöt ovat voineet kertoa omat mielipiteensä asioista. Seurakuntalaisten mielipiteitä selvitetään julkisuuskuvatutkimuksen kautta, joka toteutetaan sekä puhelinhaastatteluna että katugallupina näinä viikkoina.

– Työntekijöiden ja luottamushenkilöiden yhteisten työskentelyn tuloksena on päädytty siihen, että ensi vuonna keskitytään erityisesti varhaisnuoriso- ja nuorisotyöhön sekä jumalanpalvelus-elämän elävöittämiseen. Tärkeinä pidettiin myös nuorten aikuisten toimintaa ja vapaaehtoistyötä.

Hallintojohtaja Luoma-Kohtala vakuuttaa, että säästöjä etsittäessä pyritään kaikin tavoin siihen, että seurakunnan ydintehtävät ja seurakuntalaisten tärkeimpinä pitämät toiminnot voidaan säilyttää yhtä laadukkaina kuin tähänkin asti.

– Lähivuosien tilannetta pyritään paikkaamaan seurakunnan ydintehtävän kannalta vähämerkityksellisimpien kiinteistöjen myynnillä. Vaikka myynnit ovat vain ns. kertaeriä eli satunnaisia tuottoja, vaikuttaa se myös kiinteistöjen ylläpitokustannuksiin pidemmällä tähtäimellä. Henkilöstösuunnitelma on tekeillä, ja jo nyt on selvää, että kaikkia eläköitymisten vuoksi vapautuvia virkoja tai toimia ei voida täyttää. Erittäin tärkeää on panostaa kappeli- ja alueseurakuntarajojen yli tehtävään yhteistyöhön, sanoo Titta Luoma-Kohtala.

Hän valittaa sitä, että monenlaisia huhuja liikkuu seurakuntalaisten keskuudessa esimerkiksi kirkkojen sulkemisesta. Sellaisesta ei ole keskusteltu ei työntekijöiden eikä luottamushenkilöiden keskuudessa.

Leena Hautala

Henkilöstöuutisia

Tiedottajana Seinäjoen seurakunnassa on aloittanut Laura Isoluoma. Hän työajastaan puolet kuluu Nurmon seurakunnan tiedotuksessa, puolet on koko seurakunnan tiedotustehtäviä. Hänen työpaikkansa on Nurmossa.

Ylistaron kappeliseurakunnan varhaisnuoriso- ja diakoniatyöntekijän sijaisena aloitti jo viime vuoden puolella Heli Haapoja.

Alueseurakunnassa kanttorina aloitti helmikuussa Tea Polso ja kanttorin sijaisena Tapio Lempola. Erityisnuorisotyönohjaajana aloitti 11.3. Juha Jutila, joka tuli Seinäjoelle Vantaalta.

Eläkkeelle ovat jäämässä talouspäällikkö Esa Perttu ja toimistosihteeri Kaija Haapamäki taloustoimistosta. Molemmat lomailevat ennen varsinaisten eläkepäivien alkua.

Alueseurakunnan johtava kappalainen Liisa Rantala aloittaa toukokuun alussa, maaliskuun alusta sai virkamääräyksen seurakuntapastorista kappalaiseksi siirtyvä Helena Turja. Kappalainen Arja Peltoketo aloittaa 1.9. Rantala ja Turja asetetaan virkaansa helluntaina 19.5.

Diakonia-apua liki 160 000 eurolla

Taloudellista ja ruoka-apua annettiin Seinäjoen seurakunnan diakoniatyöstä seurakuntalaisille viime vuonna liki 160 000 eurolla. Koko maassa seurakunnat jakoivat pelkästään ruoka-apua yli 3 miljoonalla eurolla.

EU-elintarviketuen jakelua seurakuntiin koordinoiva Kirkkopalvelut ry välitti ruoka-apua vuonna 2012 runsaat 300 000 kg. Edellisenä vuonna ruokaa saatiin yli 700 000 kg, joten seurakunnat pyörittivät avustustoimintaa nyt puolet pienemmällä ruokamäärällä.

Elintarvikkeita jaettiin yli 100 000 asiakkaalle, ja jakeluun osallistui yli 183 seurakuntaa tai seurakuntayhtymää. Apua välitettiin ruokapaketteina sekä seurakuntien valmistamina aterioina.

Ruoka-avun tarpeen taustalla on muun muassa työttömyys, lomautukset, suuret asumiskustannukset, ylivelkaantuminen, sairaudet ja pienituloisuus. Taloudellinen avustaminen ja konkreettinen ruoan jakaminen ovat muodostuneet diakoniatyön keskeiseksi osaksi monessa seurakunnassa.

Pirkko Vaisto kertoo, että alueseurakunnassa ruokakasseja jaettiin viime vuonna kaikkiaan 3 658, Peräseinäjoella 60, Ylistarossa 250, Nurmossa 164. Lisäksi seurakunta järjestää maksuttomia tai edullisia aterioita, suosittuja ovat mm. Nurmon Keskiviikkokeitot, joissa maksu on vapaaehtoinen.

Diakoni Tarja Niemi kertoo, että Peräseinäjoella avustukset jaettiin viime vuonna pääosin maksusitoumuksina ruoka- ja elintarvikkeisiin paikallisiin ruokakauppoihin. Myös Nurmossa ja Ylistarossa annetaan myös maksusitoumuksia, joilla voi kaupasta hakea ruokaa, kertovat diakonit Helena Nahkuri ja Johanna Piuhola.

Diakoniatyö antaa myös satunnaisesti avustuksia vuokriin, sähkölaskuihin, lääkkeisiin ja sairaanhoitokuluihin. Paitsi talousarviomäärärahoja, avustuksiin käytettiin kirkon diakoniarahastolta saatuja avustuksia ja lahjoituksina saatuna varoja.

Uudet suosikit etunimissä

Kirkon kuvapalvelu/Henna Aaltonen

Seinäjoella kastettiin viime vuonna yhteensä 723 henkilöä, pääasiassa lapsia. Käytössä oli 617 eri nimeä.

Uudet suosikit Aada ja Elias nousivat kärkeen Seinäjoella vuonna 2012 kastettujen lasten nimissä. Viime vuonna nimen Aada sai ensimmäiseksi etunimekseen 10 tyttöä ja Eliaksen 11 poikaa. Edellisvuonna suosikit olivat Neea ja Lauri, Leevi, Lenni ja Oliver. Vuonna 2010 Aada ja Elias olivat edellisen kerran kärjessä.

Kaikissa nimissä kärjessä olivat kestosuosikit, joskin Marian suosio hieman laantui edellisvuodesta. Viime vuonna joksikin nimekseen sai Marian 32 tyttöä, edellisvuonna heitä oli 41. Johanneksen suosio taas vähän nousi: Johanneksia kastettiin viime vuonna 32, edellisvuonna 31.

Suosituimpien ensimmäisten etunimien lista muuttui edellisvuodesta melkoisesti. Viime vuoden suosituimpia tyttöjen nimiä olivat Aadan jälkeen Iida (9), Ella ja Venla (8) Iina, Olivia, Sofia ja Veera (7), Helmi ja Siiri (6), Elsa, Emilia, Milja ja Minea (5), Aino, Amanda, Emmi, Julia, Lilja, Linnea, Maija, Mea, Mila, Milla, Oona, Pihla ja Sara, joita kaikkia viime vuonna kastettiin neljä. Edellisvuosien suosikkilistan nimistä putosivat pois Neean lisäksi Anni ja Enni.

Poikien suosituimpien ensimmäisten etunimien kärjessä ovat Eliaksen jälkeen Eino (10), Aleksi (9), Eemeli (7), Eetu, Joel, Nuutti, Tiitus, Tuomas ja Veikka (6), Kalle, Luca, Niilo, Onni, Rasmus ja Samuel (5) sekä Atte, Daniel, Eeli, Jaakko, Jimi, Juho, Leevi, Leo, Mikael, Oskari ja Roope. Vuonna 2011 suosituimpien lista oli neljän suosituimman jälkeen Eelis, Eemeli, Eetu, Jimi, Konsta, Luka, Niilo, Peetu, Samuel, Santtu tai Viljami.

Vuonna 2012 oli käytössä ensimmäisinä etuminiminä kaikkiaan 181 tytön nimeä ja 166 pojan nimeä.

Kun lasketaan kaikki etunimet, samat nimet ovat vuosi toisensa jälkeen kärjessä. Marian sai joksikin nimekseen 37 – ensimmäiseksi etunimeksi se annettiin yhdelle kastetulle. Muita suosikkeja ovat Sofia (32), Olivia (20), Emilia (19), Amanda ja Ella (15), Aada, Aino ja Aurora (14), Helmi ja Iida (13), Maija ja Susanna (10).

Johanneksen suosion kaikkien nimien listalta on vuonna 2010 syrjäyttänyt Matias, joka oli kakkosena viime vuonnakin. Matiaksia kastettiin 23. Seuraavina listalla ovat Eino (21), Jaakko (21), Juhani ja Mikael (19), Elias (18), Aleksi (17), Oliver, Oskari ja Samuel (16) sekä Eemeli ja Ilmari (15). Niin ensimmäisen etunimen listalla kuin kaikkien nimien listalla Eino nousi suosiossa viime vuonna, laskussa oli Juhanin ja Viljamin suosio.

Seinäjoen seurakunnassa kastettiin vuonna 2012 kaikkiaan 723 henkilöä, joiden joukossa oli myös aikuisia. Naisia kastettiin 358 ja miehiä 365.

Naisten eri nimiä Seinäjoella annettiin kastetuille 339, miesten nimiä 278.

Leena Hautala

Pääsiäisen ilo?

Käytetyin virsi ”Käy yrttitarhasta polku”

Seinäjoen seurakunnan arkisto

Luterilaisia moititaan siitä, että me jämähdämme Kristuksen kärsimysviikon ja pitkänperjantain murheeseen ja unohdamme pääsiäisen ilon ja riemun.

Kiirastorstaina kirkossa käy kolmannes enemmän seurakuntalaisia kuin pitkänäperjantaina, josta 1. pääsiäispäivä jää jälkeen.

Moitteessa saattaa olla perääkin. Kun 2010 kartoitettiin yli sadan seurakunnan käyttämiä virsiä kiirastorstaista toiseen pääsiäispäivään, käytetyin virsi oli 77 ”Käy yrttitarhasta polku”. Sitä käytettiin 99 kertaa. Lähes yhtä usein käytettiin virsiä ”Tulkaa kaikki, katsokaatte” (virsi 67) ja virttä ”Nyt se suuri päivä koitti” (virsi 84). Viiden käytetyimmät virren joukkoon mahtuvat myös ”Oi rakkain Jeesukseni” (virsi 63) ja ”Oi Jeesus, viimeisenä yönä” (virsi 220). Mukana on siis vain yksi varsinainen pääsiäisvirsi, joita virsikirjassa on kaikkiaan 22. Muut ovat osastosta Kristuksen kärsimys ja kuolema ja yksi ehtoollisvirsi.

TM, FM Teija Pitkäsen toteuttamassa kartoituksessa koottiin tiedot jumalanpalveluksissa käytetyistä virsistä kirkkovuoden 2009 – 2010 ajalta. Aineisto koottiin 105 erilaisesta seurakunnasta ympäri Suomea. Mittavassa aineistossa on koottuna yli 40 000 virsitietoa. Ainutlaatuinen aineisto hyödyttää niin seurakuntatyössä työskentelevia, virsikirjan käyttöä toteuttavia ja suunnittelevia kuin tutkijoitakin. Kirkolle aineistosta on hyötyä erityisesti nyt, kun suunnitellaan virsikirjan lisävihkoa.

Miten kuvittaa pääsiäisestä kertovan jutun? Miten kuvata ylösnousemusta? Tietysti tyhjällä ristillä, joka kirkollisessa symboliikassa viittaa pääsiäiseen eli Kristuksen ylösnousemukseen.

Riemukkain juhla

– Pääsiäinen oli vanhan liiton riemukkain juhla, muisteltiinhan silloin Egyptin orjuudesta vapautumista. Uuden liiton pääsiäinen täyttää monin verroin sen, mikä vanhasta vielä puuttui: ei vain Israelin kansa, vaan koko ihmiskunta on vapautettu synnin ja kuoleman orjuudesta. ’Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voitti.’ Tätä pelastuksen salaisuutta sietää juhlia! toteaa kirkkomusiikin asiantuntija Osmo Vatanen.

Ensimmäiset kristityt viettivät pääsiäistä joka sunnuntai. Ehtoollisella he muistivat Herransa kärsimystä, kuolemaa ja ylösnousemusta. Paastoakaan ei unohdettu: viikoittaisia paastopäiviä olivat keskiviikko ja perjantai, kavaltamisen päivä ja Jeesuksen kuolinpäivä. Vasta satakunta vuotta myöhemmin ryhdyttiin viettämään vuosittain toistuvaa pääsiäisjuhlaa. Sunnuntai säteili silti edelleen ylösnousemuksen riemua.

– Pääsiäisjuhlasta tuli kirkkovuoden ehdoton keskus. Sen edelle muotoutui vähitellen 40-päiväinen valmistautumisaika, joka huipentui hiljaiseen viikkoon, Jeesuksen kärsimystien seuraamiseen askel askeleelta. Pääsiäisyöstä alkoi 50-päiväinen pääsiäisaika, joka ulottui aina helluntaihin asti. Tästä ajasta sanottiin, että se on kuin yhtä suurta sunnuntaita. Paastonajalle luonteenomainen ele oli katumusta ilmentävä polvistuminen, pääsiäisajalle taas iloa ja kiitosta osoittava seisominen, toteaa Ismo Vatanen.

– Oma kirkkovuotemme seuraa kristikunnan ikivanhaa perinnettä. Yhteensä 90-päiväinen paaston- ja pääsiäisaika tarjoaa mahdollisuuden elää todeksi kristityn kutsumusta. Paastonaika kutsuu itsetutkisteluun, katumukseen ja parannukseen. Se antaa myös tilaisuuden lähimmäisen ja luomakunnan huomioon ottamiseen konkreettisin rakkauden teoin. Pääsiäisaikana taas on lupa riemuita täysin sydämin Jeesuksen ylösnousemuksesta ja kuuluttaa rohkeasti ilosanomaa Jumalan hyvyydestä, sanoo Osmo Vatanen.

Leena Hautala

Lähde: Kt, aineisto: Virikkeitä jumalanpalveluselämään

Levossa ja hiljaisuudessa

Ristin tiellä

Via dolorosa on reitti Jerusalemissa. 14 aseman kautta kuljetaan Jeesuksen tuomitsemisesta aina hänen ristinkuolemaansa ja hautaamiseensa saakka. Vaeltaja osallistuu samalle reitille, jonka Vapahtaja kerran kulki. Kävellessä saa hiljentyä, rukoilla ja miettiä niitä kärsimyksiä, joita Vapahtaja kärsi meidän vuoksemme, rakkautensa tähden. Pohjanmaalta on matkaa Jerusalemiin, mutta täälläkin voi aiheesta kertovan kirjan välityksellä eläytyä tuolle matkalle.

Jeesus ottaa hartioilleen ristin. Herra, tahdon lähteä seuraamaan sinua kärsimystielläsi. Anna minulle voimaa kantaa omaa ristiäni. Rukoilen kaikkien niiden puolesta, jotka heidän oma ristinsä painaa maahan: sairaiden, vammaisten, nälkäisten, yksinäisten ja niiden, jotka pelkäävät ja jäävät ilman rakkautta.

Risti pannaan Simon Kyreneläisen harteille. Herra, auta minua olemaan valmis auttamaan toisia heidän raskaan ristinsä kantamisessa. Avaa sydämeni rakkaudelle ja myötätunnolle. Kirkasta meille, kuinka ääretön on Sinun rakkautesi ja myötätuntosi ihmisiä kohtaan.

Jeesus kohtaa itkevät naiset. Vapahtajani, sinun seurassasi kulki myös naisia, jotka auttoivat ja palvelivat sinua tehtävässäsi. Muistan edessäsi kaikkia niitä naisia, jotka palvelevat kirkkoasi, jotta he olisivat osaltaan sitomassa Sinun haavojasi, joita laiminlyönti ja välinpitämättömyys jatkuvasti aiheuttavat.

Jeesus ristiinnaulitaan. Jeesus, ristillä sinä rukoilit tuomareittesi puolesta: "Isä, anna heille anteeksi." Opeta minuakin antamaan anteeksi kaiken minulle tehdyn vääryyden ja epäystävällisyyden. Suo, etten hautoisi mielessäni loukkauksia, joita olen kokenut, vaan voisin jättää kaiken sinun armahtaviin käsiisi.

Rukoilemme Efraim Syyrialaisen paastorukouksen sanoin: Herra, minun elämäni Valtias! Estä minusta laiskuuden, velttouden, vallanhimon ja turhanpuhumisen henki. Anna minulle, sinun palvelijallesi, sielun puhtauden, nöyryyden, kärsivällisyyden ja rakkauden henki. Oi Kuningas ja Herra! Anna minun nähdä rikokseni ja anna, etten veljeäni tuomitsisi, sillä siunattu olet sinä iankaikkisesti. Aamen.

Otteita kirjasta Rukouksia ristin tiellä.

Matti Kristola

Hiljaisuuden toimintaa

Hiljaisuuden lähteellä klo 17–18, Lakeuden Ristin toimituskappelissa.
20.3. klo 17 rukoushetki ja virikepuhe: Marjatta Nuutinen-Koittola, virikepuheen aihe: Marian matkassa.
3.4. klo 17 rukoushetki ja virikepuhe: Matti Kristola, virikepuheen aihe: Emmauksen tiellä.
17.4. klo 17 rukoushetki ja virikepuhe: Johanna Rinkineva, virikepuheen aihe: Martin Lönnebo, Elämän kangas.

Hiljaisuuden retriittejä

2.–4.8. Fransiscus-retriitti Orisbergissä, ohjaajana Matti Kristola. Ilmoittautuminen: orisberg@sana.fi.
18.- 20.10. hiljaisuuden retriitti Lankarissa, ohjaajina Jouko Ikola ja Marjatta Nuutinen-Koittola. Hinta 60 €. Ilmoittautuminen viimeistään 7.10. puh. 06 4184 230.
1.–3.11. pyhäinpäiväretriitti Haapaniemessä Kuortaneella. Tutkitaan Helene Schjerfbeckin omakuvien pohjalta ihmisen elämänkaarta. Ohjaajina Anja Ghiselli ja Helena Turja. Retriitin hinta on 175 €, Seinäjoen seurakuntalaisilta 130 €. Ilmoittautuminen viimeistään 18.10. lapua.tuomiokapituli@evl.fi tai Leena Hirvelä, puh. 0207630923.

Hiljainen viikko ja pääsiäinen seurakunnassa

Alueseurakunta

Palmusunnuntai 24.3. klo 10 messu Lakeuden Ristissä, Tarja Takala-Luostarinen, Sanna Ålander, Tapio Lempola. Kirkkokahvi. Kalevalaisten Naisten kirkkopyhä. **Klo 15** puuhamessu Lakeuden Ristissä, Merja Lampila, Maria Väinölä. Messun valmistelut alkavat klo 14.30 kirkossa. Tervetuloa musiikkiryhmään, piirtämään esirukouksia, liturgiryhmään, saarnaryhmään. Messun jälkeen kirkkokahvit ja -mehut kerhohuoneissa. Messu on tarkoitettu kaikenikäisille, myös aivan pienet lapset saavat valmistaa ja toteuttaa messua. **Klo 18** jumalanpalvelus Törnävän kirkossa, Petra Kuivala, Lea Salumäe. Honkiniemen 4. leiririppikoulun kutsukirkko.

Ma 25.3. klo 10 viikkomessu Törnävän kirkossa toimintakeskuksen väelle, Tarja Takala-Luostarinen, Lea Salumäe**. Klo 19** iltamessu Lakeuden Ristissä, Riikka Saarno, saarna Raimo Mäki, Lea Salumäe, HY-kuoro, johtajana Pirkko Rankila. Kirkkokahvit alasalissa klo 18. Reserviläisjärjestöt kutsuvat seurakuntalaisia kirkkoon.

Ti 26.3. klo 13 viikkomessu Lakeuden Ristissä, Riikka Saarno, Tapio Lempola, Lakeuden Ristin kuoro. **Klo 13.30** viikkomessu Pihapihlajassa Huhtalan alueen väelle, Johanna Haapamäki, Lea Salumäe. **Klo 19** Rakkaimmat hengelliset laulut-yhteislaulutilaisuus Lakeuden Ristissä, Tarja Takala-Luostarinen, Tea Polso, Senuka. Kolehti Yhteisvastuukeräykselle.

Ke 27.3. klo 19 hiljaisen viikon iltamessu Törnävän kirkossa, Rauhanyhdistyksen kutsukirkko, Mauri Pitkäranta, saarna Jani Muikku, Tapio Lempola.

Kiirastorstai 28.3. klo 19 messu Lakeuden Ristissä, Riikka Saarno, Petra Kuivala, Tapio Lempola, virsikuoro ja Marjohelene Haanpää. **Klo 19** messu Törnävän kirkossa, Sanna Ålander, Tarja Takala-Luostarinen, Tea Polso, Aarre Polso, oboe.

Pitkäperjantai 29.3. klo 10 jumalanpalvelus Lakeuden Ristissä, Mauri Pitkäranta, Tea Polso, Seinäjoen kirkkokuoro, joht. Pirkko Rankila. **Klo 15** Jeesuksen kuolinhetken rukoushetki Törnävän kirkossa, Merja Lampila, Maria Väinölä, Törnävä-kvartetti.

La 30.3. klo 22 pääsiäisyön messu Törnävän kirkossa, Sanna Ålander, Mari Mutanen, Tea Polso, Gospelkuoro Verso.

Su 31.3. klo 8 pääsiäisaamun rukoushetki Törnävän isossa kappelissa, Mauri Pitkäranta, Tapio Lempola, Trio Hätävara. **Klo 10** messu Lakeuden Ristissä, Jukka Salo, Mauri Pitkäranta, saarnassa mukana Maija-Liisa ja Pekka Pulkkinen, Maria Väinölä, Seinäjoen kirkkokuoro. Messun jälkeen kirkkokahvi ja Pulkkisten eläkejuhla alasalissa.

Ma 1.4. Klo 10 sanajumalanpalvelus, Petra Kuivala, Maria Väinölä. **Klo 18** konsertti Lakeuden Ristissä, Rahmaninovin Vigilia, Kamarikuoro Key Ensemble, johtaa Teemu Honkanen. Ohjelma 15 €. Järj. Seinäjoen alueseurakunnan musiikkityö.

Nurmon kappeliseurakunta

Su 24.3. klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, Tapio Hirvilammi, Leena Voutila-Makena, Nurmon kirkkokuoro.

Elja Kattelus

Palmusunnuntaina Jeesus ratsasti Jerusalemiin kansan riemuitessa. Kuva viime kevään päiväkerhon pääsiäisvaelluksesta Kasperin seurakuntakodilta.

Ma 25.3. klo 19 messu, ahtikirkko kirkossa, Tapio Hirvilammi, Kristiina Ylinen.

Ti 26.3. klo19 messu, ahtikirkko kirkossa, Tapio Hirvilammi, Kristiina Ylinen, Seniorikuoro.

Ke 27.3. klo 19 messu, ahtikirkko kirkossa, Jouko Ikola.

Kiirastorstai 28.3. klo 19 messu kirkossa, Henna Salo, Tapio Hirvilammi, Jouko Ikola, Antti Maunumaa, Kristiina Ylinen, Seinäjoen HY-kuoro.

Pitkäperjantai 29.3. klo 10 sanajumalanpalvelus kirkossa, Jouko Ikola, Kristiina Ylinen, Nurmon kirkkokuoron miehet. **Klo 19** iltakirkko Nurmon kirkossa, Antti Maunumaa, Henna Salo, Leena Voutila-Makena. Veteraanien kööri. **Klo 20** perinteinen nuorisotyön pitkäperjantain konsertti Nurmon seurakuntakodilla. Esiintyjänä Jarkka Rissanen.

Su 31.3. klo 10 messu Nurmon kirkossa, Tapio Hirvilammi, Antti Maunumaa, Leena Voutila-Makena, International Choir of Church in Seinäjoki (Kansainvälinen kuoro). **Klo 15** Kristus on ylösnoussut! Pääsiäisen lauluja ja runoja Nurmon kirkossa, Anne Ristikangas, runot, Pirkko Rankila ja Kristiina Ylinen, laulu ja Eeva Similä-Suokas, piano.

Ma 1.4. klo 10 sanajumalanpalvelus Nurmon kirkossa, Tapio Hirvilammi, Leena Voutila-Makena, Nurmon Kirkkokuoro. **Klo 12** jumalanpalvelus Ylijoen kerhotilassa.

Peräseinäjoen kappeliseurakunta

Ma 25.3. klo 19 hiljaisen viikon iltakirkko kirkossa, Ylinen, Palomäki, Virsilauluryhmä.

Ti 26.3. klo 19 hiljaisen viikon rukoushetki kirkossa, Aino Palomäki, JyväSet, Markku Ylinen. Lauletaan hiljaisuuden lauluja, Taize-lauluja ym.

Ke 27.3. klo 10 lasten pääsiäiskirkko kaikille lapsille, perheille ja hoitajille kirkossa. **Klo 19** hiljaisen viikon iltakirkko kirkossa, Irja Hietala, Aino Palomäki.

Kiirastorstai 28.3. klo 19 messu kirkossa, Markku Ylinen, Irja Hietala, Aino Palomäki, Tuulikuoro.

Pitkäperjantai 29.3. klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, Hietala, Palomäki, Kirkkokuoro.

Su 31.3. klo 10 perhemessu kirkossa, Irja Hietala, Markku Ylinen, Aino Palomäki, perhemuskarilaiset ja perhekerholaiset, Päivi Mäki-Reini. Kuunneltavissa Radio Dein kautta.

Ma 1.4. klo 10 sanajumalanpalvelus kirkossa, Markku Ylinen, Sanna Ågren, nuorten aikuisten lauluryhmä.

Ylistaron kappeliseurakunta

Su 24.3. klo 10 vauvakirkko kirkossa, Minna Lainimo, Hanna Petäjä. Luetaan vuonna 2012 kappeliseurakunnan alueella syntyneiden vauvojen nimet. **Klo 11–13** Yhteisvastuulounas seurakuntatalolla. Aterian hinta aikuisilta 10 €, lapsilta 5 €, alle kouluikäiset maksutta. **Klo 14** häämusiikkikonsertti kirkossa, Hanna Petäjä, Minna Lainimo.

Ma 25.3. klo 19 kauneimmat hengelliset laulut-yhteislaulutilaisuus kirkossa, Minna Lainimo, Hanna Petäjä.

Ti 26.3. klo 10 lasten pääsiäiskirkko kirkossa, Minna Lainimo, Hanna Petäjä. **Klo 19** iltamessu kirkossa, Sami Nortunen, Minna Lainimo, nuoret laulavat.

Ke 27.3. klo 18 messu Kitinojan kirkossa, Minna Lainimo. Klo 19 hiljaisen viikon iltakirkko kirkossa, Jukka Tuppurainen, Hanna Petäjä, luetaan perinteinen ahti.

Kiirastorstai 28.3. klo 19 messu kirkossa, Jukka Tuppurainen, Marketta Veikkola, Hanna Petäjä, kirkkokuoro. Lopuksi alttari puetaan mustaan.

Pitkäperjantai 29.3. klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, Minna Lainimo, Jukka Tuppurainen, Hanna Petäjä, Untamalan kuoro. **Klo 12** jumalanpalvelus Myllykosken yhteistalolla, Minna Lainimo.

La 30.3. klo 23 pääsiäisyön messu Kitinojan kirkossa, Jukka Tuppurainen, Hanna Petäjä.

Su 31.3. klo 10 messu kirkossa, Jukka Tuppurainen, Marketta Veikkola, Hanna Petäjä, Komian kirkon kvartetti.

Ma 1.4. klo 10 messu kirkossa, Marketta Veikkola, Jukka Tuppurainen, Hanna Petäjä, lapsikuoro Ilosanoma.

Kiirastorstain messun vaikuttava päätös

Hiljaisen viikon torstai, kiirastorstai, on Pyhän ehtoollisen asettamisen päivä. Messun päätös on vaikuttava, kun kirkko valmistetaan pitkääperjantaita varten.

Kiirastorstai on vuoden neljänneksi suosituin kirkossakäyntipäivä. Ehtoolliskirkossa käy lähes 130 000 suomalaista. Vuoteen 1772 kiirastorstai oli Ruotsi-Suomessa pyhäpäivä, Tanskassa se on vieläkin.

Violetista mustaan

Kiirastorstain ehtoollinen kuuluu suomalaisten pääsiäisen viettoon. Kiirastorstain liturginen väri on violetti tai sininen, kuten muinakin hiljaisen viikon päivinä. Kiirastorstain messun päätteeksi monissa kirkoissa poistetaan violetit tekstiilit ja vaihdetaan ne mustiin tai alttari peitetään mustalla kankaalla. Yleensä myös viimeinen virsi veisataan ilman säestystä, ja kirkon valot sammutetaan. Seurakunta valmistautuu suremaan Kristuksen ristinkuolemaa.

Lakeuden Ristissä poistetaan alttarilta ja saarnatuolista violetit tekstiilit, kukat ja kynttilät ja tilalle laitetaan mustat tekstiilit. Törnävän kirkossa tehdään samoin, ja siellä punasamettinen alttarikaide peitetään mustalla kankaalla.

Peräseinäjoen kirkossakin kiirastorstain messun lopussa vaihdetaan mustat tekstiilit alttarille, alttarikaiteelle ja saarnatuoliin. Nurmon kirkossa kynttilät kannetaan pois, mustalla vaatteella peitetään alttari ja saarnatuoli. Valojen himmentyessä kokonaan mustalla alttarilla lepää viisi verenpunaista ruusua. Ylistaron kirkossa kynttilät sammutetaan, valot himmennetään ja viimeinen virsi veisataan ilman säestystä.

Leena Hautala

Rahmaninovin Vigilia Lakeuden Ristissä

Jos palmusunnuntain edellä perjantaina 22.3. ja lauantaina 23.3. kuultavassa Johannespassiossa käydään läpi Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa, sunnuntaina 1.4. kello 18 Lakeuden Ristissä ollaan ylösnousemuksen tunnelmissa.

Toisena pääsiäispäivänä turkulainen huippukuoro Key Ensemble vierailee Lakeuden Ristissä esittäen Seinäjoen seurakunnan 150-vuotisjuhlavuoden konsertissa Sergei Rahmaninovin Vigilian, jonka tulkinnalla kuoro on niittänyt mainetta vierailukonserteissa ympäri Suomea.

Solisteina laulavat mezzosopraano Kristina Raudanen ja tenori Mats Lillhannus. Johtajana on Teemu Honkanen.

Key Ensemble on EBU:n järjestämän kansainvälisen Let the Peoples Sing -kilpailun finaaliin, joka järjestetään 13.10.2013 Luxemburgissa. Finaaliin osallistuu kahdeksan kuoroa, jotka tavoittelevat arvostettua Silver Rose Bowl -palkintoa. Semifinaaleihin osallistui 22 kovatasoista kuoroa Euroopasta ja Yhdysvalloista.

Let the Peoples Sing –kilpailulla on yli viisikymmenvuotinen historia ja sitä pidetään yleisesti maailman arvostetuimpana kuorokilpailuna.

Toisen pääsiäispäivän konserttiin ohjelmamaksu on 15 euroa ja järjestäjänä on Seinäjoen alueseurakunnan musiikkityö.

Kirkkorasat Seinäjoellekin

Peräseinäjoella ja Ylistarossa on oma kirkkorasamalli, ja nyt Lähetyssopen vapaaehtoinen Marja-Leena Orpana on kehitellyt Seinäjoellekin kirkkorasamalleja.

Seinäjoki-sukat ovat myös hänen käsialaansa, ja niiden ohjeita saa ostaa Lähetyssopesta parilla eurolla.

Kirkkorasojen mallit löytyvät Törnävän kirkosta. Marja-Leena Orpana kertoo, että pelkistetystä Lakeuden Rististä ei kudottavaksi sopivia kuvioita löydy.

Marja-Leena Orpana esittelee kahta erilaista kirkkorasan mallia. Molemmat ovat Törnävän kirkosta, toinen kirkon ikkunasta ja toinen portista.

Kesäleirejä pojille ja tytöille

On aika miettiä jo kesää ja lomanviettoa. Alueseurakunnan ja kappeliseurakuntien varhaisnuorisotyö järjestävät pojille ja tytöille kesäkuussa leirejä Ahonniemessä, Honkiniemessä ja Lankarissa.

Alueseurakunta

Leirit Honkiniemessä:
Poikaleirit: 3.–6.6. 4.–6.-luokkalaisille (hinta 50 €), **25.–27.6.** 1.–3.-luokkalaisille (34 €)
Tyttöleirit: 13.–15.6. 2.–3.-luokkalaisille (34 €), **15.–17.6.** 4.–5.-luokkalaisille (34 €) ja **17.–19.6.** 5.–7.-luokkalaisille (34 €). **Huom! Leireille ilmoittautuminen alkaa ma 8.4.** Ilmoittautumiset kirkkoherranvirastoon, puh. 06 418 4230 (avoinna ma–pe klo 9–15)
Tytöille ja pojille: 17.–20.6. hiippakunnallinen Village Camp-telttaleiri Orivedellä Päiväkummussa 4.–7.-luokkalaisille (60 €)
Varhaisnuorten **kerhot alueseurakunnassa jatkuvat** normaalisti viikkoon 16 (15.4. alkava viikko) asti. Silloin vietetään kevään viimeiset tavalliset kerhokerrat.
Kerhovuosi huipentuu lauantaina 4.5. tyttö- ja poikakerholaisten kevätretkeen Alahärmän kirkkoon ja Power Park –huvipuistoon. Retken hinta 35 €/lapsi. Lisätietoja retkestä saa omasta kerhosta.
Äiti–lapsiretki tehdään alueseurakunnasta Vaasaan **lauantaina 20.4.** Retki on tarkoitettu noin 1.–6.-luokkalaisille tytöille, pojille ja heidän äideilleen. Päivän aikana käydään kylpylä Tropiclandiassa, vietetään ostos- ja ruokailuaikaa keskustassa ja hiljennytään hartauteen Vaasan kirkossa. Retken hinta 22 €/yli 12-vuotiaat ja 18 €/alle 12-vuotiaat. Ilmoittautumiset numeroon 06 4184 230. Lisätietoja Sari Mäkelältä, puh. 050 339 2893.

Nurmon kappeliseurakunta

Kesäleirit Lankarissa:
3.–5.6. poikaleiri 2000–2005 syntyneille.
7.–9.6. tyttöleiri 2002–2005 syntyneille.
9.– 1.6. tyttöleiri 2002–2005 syntyneille.
11.–13.6. tyttöleiri 2000–2002 syntyneille.
17.–20.6. Village-camp, telttaleiri Oriveden Päiväkummussa.
Kesäleireille ilmoittautuminen 22.3.2013 alkaen sähköisellä ilmoittautumislomakkeella, joka löytyy seurakunnan internetsivuilta: http://www.nurmonkappelisrk.fi/vn-tyoleirit.html.
Yhteyshenkilöt: Harri Saarinen (vastuualueet: Keskusta, Kirkonmäki, Haali, Kiikku, Koliini, Keski-Nurmo, Lankari, Viitala) p. 050 561 7765/harri.saarinen@evl.fi ja Jasmin Pekola (vastuualueet: Hyllykallio, Kääpäkuja, Kertunlaakso, Koura, Ylijoki) p. 050 345 9346/ jasmin.pekola@evl.fi.

Peräseinäjoen kappeliseurakunta

17.–20.6. Village Camp-telttaleiri, hiippakunnallinen suurleiri Päiväkummun leirikeskuksessa Orivedellä 1999–2001 syntyneille.
Leirit Ahonniemessä:
Ke 26.6. klo 10–17 leiripäivä 2002–2006 syntyneille.
15.–17.7. kesäleiri alle 10 v. (2003–2006).
18.–20.7. kesäleiri yli 10v. (1999–2002).
Lisätiedot: Minna Aho, puh.: 0400 875 929. Ilmoittautumisajoista tiedotetaan myöhemmin.

Ylistaron kappeliseurakunta

Kesän lastenleirit Peräseinäjoen Ahonniemessä:
7–10-vuotiaille **8.–9.7.** ja 10–14-vuotiaille **10–11.7. Ilmoittaudu** Helille puh 040 529 1210 **20.5.alkaen**.

Palmusunnuntain leiri pojille

Alakoulun 1.–3.-luokkalaisia poikia kutsutaan Honkiniemen leirikeskukseen Ähtäriin palmusunnuntain poikaleirille 23.–24.3.

Leirillä ohjelmassa monenmoista touhua ja värkkäilyä, saunomista ja hiljentymistä unohtamatta. Poikaleirin hinta on 18 € ja ilmoittautumiset voi hoitaa kirkkoherranvirastoon viimeistään viikkoa ennen leiriä numeroon 06 418 4230.

Lisätietoja: Matti Pihlaja 040 508 3802 tai matti.pihlaja@evl.fi. Leirin järjestää alueseurakunnan varhaisnuorisotyö.

Village Camp – poikien ja tyttöjen leiri

Tulevana kesänä 17.–20.6. järjestetään Orivedellä Päiväkummussa poikien ja tyttöjen telttaleiri. Leirin pääjärjestäjä on Suomen Lähetysseura yhteistyössä Lapuan ja Tampereen hiippakuntien sekä Poikien ja tyttöjen keskuksen kanssa.

Leirille tulee porukkaa ympäri hiippakuntia, ja osallistujia ennakoidaan olevan noin 200. Myös Seinäjoen seurakunta lähtee kesällä leirille ja kutsuu mukaan 11–14-vuotiaita poikia ja tyttöjä. Leirin ohjelmassa on monenlaista touhua, puuhastelua, musiikkia, hiljentymistä ja paljon muuta mukavaa. Leirillä majoitutaan teltoissa Päiväkummun pihapiirissä. Lisätietoja leiristä ja ilmoittautumisesta voit kysellä seuraavilta työntekijöiltä:

Nurmon kappeliseurakunta: Harri Saarinen, 050 561 7765, harri.saarinen@evl.fi

Peräseinäjoen kappeliseurakunta: Minna Aho, 0400 875 929, minna.el.aho@evl.fi

Seinäjoen alueseurakunta: Matti Pihlaja, 040 508 3802, matti.pihlaja@evl.fi

Ylistaron kappeliseurakunta: Tanja Nortunen, 044 580 6709, tanja.nortunen@evl.fi

Riparimummit ja –vaarit viihtyvät leireillä

Minna Ylimäki-Hemminki

Riparit ovat rikastuttaneet Arvo Silvosen, Irma Ojaluoman ja Terttu Hemmingin elämää. Kuvassa myös toiminnan toinen alullepanija diakoni Katja Kankaanpää (toinen oik.)

Viisi innokasta riparimummia ja kaksi riparivaaria Nurmon kappeliseurakunnassa ovat mukana rippileireillä. Irma Ojaluoma on yksi heistä oli mukana Taivalkosken hiihtolomarippileiriltä alusta loppuun. Myös konfirmaatiossa hän sai olla ohjaajien ja isosten kanssa siunaamassa nuoria.

– Kannatti olla mukana. Tunnelma oli todella lämmin ja leiristä jäi hyvä mieli, hän kertoo ja iloitsee mahdollisuudesta olla rukoilemassa nuorten puolesta.

– Haastaisinkin kaikkia mummoja ja vaareja rukoilemaan ensi kesän rippikoululaisten puolesta, hän rohkaisee ja muistuttaa, että kaikilla nuorilla ei ole läheisiä, jotka rukoilisivat heidän puolesta.

Myös Terttu Hemmingin ja Arvo Silvosen kokemukset ripareilta ovat myönteisiä.

– Tämä on sellainen vapaaehtoistehtävä, jota teen niin kauan kuin jalat kantavat, toteaa Arvo Silvonen, joka sai kunnian olla ensimmäinen riparivaari Nurmossa.

– En olisi uskonut, miten hauskaa tämä on, hän jatkaa.

Leireillä Arvo on pitänyt oppitunteja muun muassa vapaaehtoistyöstä ja vastaillut nuorten monenlaisiin kysymyksiin, kun taas Irma on paistanut lettuja nuotiolla ja Terttu on puhunut lähetystyöstä.

– Tässä tehtävässä jokainen voi käyttää omia vahvuuksiaan, kertoo Terttu Hemminki ja iloitsee siitä, että molemminpuolinen kunnioitus on olemassa.

– Nuorista huokuu kunnioitus vanhempia ihmisiä kohtaan, hän kertoo.

Läsnäolo riittää

Riparimummi ja –vaaritoiminta alkoi Nurmossa vuonna 2011.

– Mummin ja vaarin rooli riparilla on olla läsnä ja kuunnella, kertoo diakoni Katja Kankaanpää, joka käynnisti uudenlaisen vapaaehtoistyömuodon pastori Henna Salon kanssa. Idean he saivat vapaaehtoistapahtumasta.

– Nurmossa oli ollut aiemmin kylämummi ja kylävaari, jotka olivat mukana perhekahviloissa ja ovat edelleen.

– Tärkeintä on olla oma itsensä, kertoo Irma Ojaluoma ja muistuttaa, että jokainen mummi ja vaari voi olla leirillä niin kauan kuin haluaa. Koko aikaa ei tarvitse olla mukana.

Mummi tai vaari ei ole vastuussa leiristä, sen ohjelmasta ja aikataulusta. Hänellä on kuitenkin oikeus osallistua leirin suunnitteluun yhdessä ohjaajien ja isosten kanssa.

Nurmossa on ensi kesänä kuusi rippileiriä ja jokaisessa on mukana riparimummi tai –vaari. Myös uudet riparimummit ja –vaarit ovat tervetulleita toimintaan mukaan.

– Uusille pyritään järjestämään infotilaisuus, palavereita ja virkistymisiltoja, kertoo Katja Kankaanpää ja toivoo lukuisia yhteydenottoja.

– Jos omia lapsenlapsia ei ole, tämä voisi olla sopiva tehtävä ja tuoda sisältöä elämään. Mutta aivan kaikenlaisia mummoja ja vaareja tarvitaan, hän kertoo.

Minna Ylimäki-Hemminki

Pappi ottaa kopin

Monien seurakuntien nettisivuilla on nettipappi-palvelu, jonka kautta voi ottaa yhteyttä seurakunnan työntekijään.

– Meillä Peräseinäjoella haluttiin vähän keventää asiaa ja tehtiin kotisivuille Nettipappi-peli, kertoo johtava kappalainen Markku Ylinen.

Ideana pelissä on, että leppoisa, kaljupäinen pappi kerää käsissään olevaan astiaan taivaalta putoilevaa kalaa, mannaa, leipää ja ristin. Jokaisesta kopista saa tietyn määrän pisteitä, rististä eniten. Välillä taivaalta syöksyy tulipallo, jota täytyy väistää. Peli päättyy, kun tulipallo on useamman kerran osunut pappiin, joka pyllähtää nurin.

– Kertyvällä pistemäärällä näkee oman urakehityksensä seurakunnan työntekijänä. Ensimmäisellä pelikerralla voi päästä jo kesäteologiksi. Taitojen kehittyessä pistemäärä nousee, ja on mahdollista edetä jopa piispaksi asti, mutta siihen pääsevät vain harvat ja valitut, naurahtaa Markku Ylinen.

Pelin laati jo noin 15 vuotta sitten Teemu Korpi, joka toteutti silloin seurakunnan ensimmäiset nettisivut. Pelin visuaalinen ilme noudattelee Peräseinäjoen kirkon sisäväritystä ja pylväitä.

– Palautteesta päätellen peli on ollut ahkerassa käytössä ja säilyttänyt suosionsa. Olen kuullut, että sitä pelaavat mm. isovanhemmat lastenlastensa kanssa. Peli on myöhemmin liitetty myös muutaman muun seurakunnan sivuille, tietää Markku Ylinen.

Allekirjoittanut on päässyt pelissä kirkkoherraksi saakka. Siihen vaaditaan yli 500 pistettä!

Leena Hautala

Nettipappi –peli löytyy osoitteesta www.peraseinajoenkappelisrk.fi tai Seinäjoen seurakunnan nettisivujen kautta.

Saa päästellä täysillä

Virsikuoro on Seinäjoen alueseurakunnan uusin kuoro, joka aloitti viime marraskuussa. Kanttori Tapio Lempolan johdolla torstai-iltaisin kokoontuvan kuoron jäsenet kiittelevät kukin vuorollaan kuoron tunnelmaa ja rentoa yhdessäoloa.

– Saa päästellä täysillä, tykkään virsien veisaamisesta, tokaisee yksi.

– Näitä iltoja odottaa, sanoo toinen.

– Tässä ei ole pakotusta, saa olla mukana vaikka vain silloin tällöin, toteaa kolmas.

Johtaja ja kuoron rento fiilis saavat kuorolaisilta kiitokset.

Kuorolla on takana jo yksi vaativa ”keikka” ja toinen tulossa parin päivän päästä. Kuorolaiset olivat esiveisaajina perinnejumalanpalveluksessa helmikuun alussa, ja sanovat omasta mielestään selvinneensä hyvin. Vanhalla kielellä lauletut virret eivät ole helpompia, sillä joskus oli sanoja liikaa säveliin nähden.

Seuraava ”keikka” on Ristin tie -tapahtuma, jossa kuoro laulaa kaksi virttä, yhden Siionin Kanteleen laulun ja Riihikirkkohymnin.

Kirkkovuoden virsiä

Virsikuorossa on kirjoilla 31 laulajaa, ja Tapio Lempola arvelee muutamia olevan sellaisia, jotka alussa kävivät katsomassa, millaista toiminta on.

– Harjoituspäivä valikoitui alueseurakunnan muiden kuorojen harjoituspäivien mukaan torstaiksi. Veisaamme virsikirjan virsiä yksiäänisesti ja valitsemme virret kirkkovuoden ajankohdan mukaan. Aloitimme marraskuussa Hoosiannalla, nyt käymme läpi osastoa Kristuksen kärsimys ja kuolema.

Kun kysyy kuorolaisilta, ovatko he ajatelleet virsimerkin suorittamista, alkaa myöntävä sorina. Innostusta tuntuu olevan, ja varmaan sekin vielä virsikuoron ohjelmistossa tulevaisuudessa on.

Leena Hautala

Leena Hautala

Virsikuorolaisilla ei ole kuorokansioita, vaan nuotistona on virsikirja. Flyygelin takana kanttori Tapio Lempola.

Perheuutisia

Hautaan siunattu

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Rauha Katri Saari 98 v, Inkeri Myllykoski 93 v, Rauha Susanna Vistbacka 91 v, Terttu Annikki Hankaanpää 84 v, Reino Oskari Palosaari 79 v, Asta Heleena Kantoniemi 78 v, Paavo Mikko Takaloeskola 74 v, Ilmi Susanna Arpiovaara 95 v, Lilja Orvokki Alutoin 94 v, Aino Aallotar Luhtasela 92 v, Bertta Marjatta Ristilä 90 v, Rauha Esteri Takamaa 85 v, Eeva Alli Anttila 84 v, Anni Hilda Maria Fält 83 v, Ulla Kaarina Lehtimäki 74 v, Raija Tellervo Pohjola 51 v, Maria Niemistö 91 v, Eevi Annikki Salo 86 v, Annikki Siviä Männikkö 79 v, Reijo Arvo Alfred Siltanen 77 v, Maire Vappu Lehtimäki 75 v, Leena Tuulikki Siltanen 66 v, Stig Bjarne Törnström 65 v, Erkki Johannes Huhtala 47 v, Jani Juhani Moisio 40 v, Juha Ilmari Anttila 36 v, Vilho Henrikki Rantala 90 v, Aulis Valdemar Vielma 81 v, Esko Kalevi Pesonen 73 v, Seppo Kullervo Männikkö 67 v, Aino Katri Luhta 90 v, Toini Loviisa Antila 89 v, Paavo Kalervo Viitala 88 v, Maire Tyyne Kaarina Saunamäki 87 v, Hilkka Marjatta Koskiniemi 79 v, Terhi Kariina Koskiniemi 29 v.

Nurmon kappeliseurakunnasta:
Vilho Johannes Sointula 88 v, Helvi Helena Pekkanen 83 v, Raija Tellervo Pohjola 51 v, Juha Tapani Apaja 43 v, Lempi Katri Rasku 89 v, Taimi Lempi Maria Pentinmäki 82 v, Hellä Eliisa Parkkamäki 79 v.

Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Elsa Kyllikki Kortesmaa 84 v, Eila Marjatta Norja 82 v, Pentti Viljo Johannes Perälä 90 v, Tuire Anneli Alanko 63 v, Laimi Maria Mäkelä 90 v, Heidi Sofia Ollinkoski 97 v, Aune Maria Susanna Katila 93 v, Anna-Liisa Mäki 92 v, Anni Maria Hahkala 92 v.

Ylistaron kappeliseurakunnasta:
Rauha Rakel Kaateikko 79 v, Jaakko Edvard Karhu 80 v, Jussi Viljami Järvi 65 v, Hulda Justiina Soinne 93 v, Raimo Jaakko Ilkka 63 v, Pentti Jaakko Pohto 84 v, Eila Kuoppala 92 v.

Vihitty

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Matti Juho Henrik Rintasalo ja Jonna Kristiina Rintala, Jukka Antero Meskanen ja Heidi Maria Latvala, Mervi Susanna Sillanpää ja Janne Matias Kattelus, Sami Hannu Juhani Korvola ja Marjo Tiina Pitkäaho, Risto Matti Kuoppala ja Henna Katriina Mikkonen, Ari Pekka Mikkilä ja Minna Elisa Isrikki, Pauli Ilmari Luoma ja Eva Anita Marjamäki, Mikael Sakari Johannes Säntti ja Laura Maria Paganus, Juho Kristian Toivo ja Jessica Anna Sofia Turja.

Nurmon kappeliseurakunnasta:
Hannes Herman Hemminki ja Anu Maarit Peippola, Tero Juhani Rauhala ja Anna-Leena Matilda Lehtola.

Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Liisa Johanna Myllykoski ja Mikko Tapani Pasto.

Kastettu

Seinäjoen alueseurakunnasta:
Kaspian Aarne Kakkori, Joel Andreas Göös, Casper Oliver Khunti, Vertti Heikki Matias Latvala, Luka Eevert Piispanen, Roosa Ellen Aurora Saari, Lenni Matti Johannes Hautamäki, Saku Henrik Homi, Peetu Alvari Pajula, Eetu Matias Petäjä, Sofia Riikka Eveliina Saarimaa, Emilia Maija Matilda Seilo, Milja Lumi Elena Tikkala, Siiri Wilhelmiina Ahokas, Tapani Kaleva Haapa-Aho, Armas Antero Heinikoski, Karim Aleksanteri Heinikoski, Aake Taisto Johannes Hintsa, Saimi Laura Sofia Iso-Oja, Nita Enna-Tuulia Kankaanpää, Taneli Iivari Klasila, Martta Minna Mirjami Laihorinne, Nico Christian Linnanmäki, Oliver Eemil Moisio, Teemu Ahti Brandon Niskanen, Milja Amalia Nuottajärvi, Olivia Kristiina Nuottivaara, Tuukka Topias Panula, Pinja Josefiina Petronella Puronsivu, Sara Aleksandra Raita, Onni Matias Takala, Iiro Aleksanteri Haapala, Aurora Linnea Jaatinen, Fanni Talvi Annukka Kulkas, Joose Jeremia Luhtanen, Vanessa Kirsti Senia Luoma, Nella Maija Justiina Mikkilä, Lenni Lauri Johannes Rintamäki, Emma Lumi Emilia Sillanpää, Iida Emilia Viita, Linnea Elli Amanda Hirvivuori, Aleksi Miika Juhani Iso-Koivisto, Silja Amanda Esteri Kemppainen, Amanda Beatrice Kuusisto, Jonne Mikael Mäkiranta,Senni Ella Maria Pajuranta, Silja Ava Ilana Salonen, Oona Elina Stolt, Seela Esther Tamminen.

Nurmon kappeliseurakunnasta:
Konsta Lauri Ilmari Hautanen, Fanni Ilona Virtanen, Ella Eveliina Ristimäki, Aleksi Mikael Kytölä, Lenni Herman Johannes Hemminki, Joel Jalo Mikael Jussila, Teresa Iida Anastasia Luoma, Mia Lumi Tuulikki Koivuniemi, Helmi-Leena Wilhelmiina Savola, Matias Juhani Peltonen, Aleksi Jyri Oskari Vieri, Aada Helmiina Ala-Lankoski, Nooa Jaakko Johannes Mäenpää, Mikael Veikko Iisakki Kangasluoma, Iida Alexandra Syrjälä.

Peräseinäjoen kappeliseurakunnasta: Sofia Aada Aleksandra Filppula, Eemi Eero Anton Haapamäki, Meo Olavi Mikonpoika Javanainen, Veli Eevertti Ylimäki, Elli Saara Sofia Pasto, Mira Johanna Ahola.

Ylistaron kappeliseurakunnasta:
Emilia Martta Josefiina Kytömäki, Werneri Johan Aukusti Marttala, Roni Vilho Nortunen.

IKKUNA MAAILMALLE

Näyttely ja lähtöjuhla

Nepal on esillä Seinäjoen kaupunginkirjaston aulassa maaliskuun ajan esillä olevassa näyttelyssä.

Seinäjoen alueseurakunnan nimikkolähetti Kirsti Kirjavainen on tehnyt noin 30 vuotta työtä Nepalissa ja on koko ajan dokumentoinut Nepalia ja nepalilaista mm. valokuvin. Valokuvien lisäksi näyttelyssä on esillä lasten leluja, nepalilainen ”kirjasto”, koruja. työkaluja ym.

– Olen vuosien kuluessa nähnyt, miten syrjäkylien aikuiset lukutaitoluokissa löysivät ensin yhdessäolon ilon, oppivat sitten lukemaan ja samalla innostuivat keskustelemaan itselleen ja yhteisölleen tärkeistä aiheista. Aikuisten jälkeen lukutaitoluokkiin pääsivät tytöt, sitten dalitit eli alakastiset ja lopulta eri tavoin vammaiset. Lukutaitoluokista kouluikäiset jatkoivat usein kouluun. Kirjaimellisesti lapsi on päässyt paimenesta ja pelloilta kouluun. Koulunkäynti on kehittänyt samalla perheitä ja koko yhteisöä. Asenteiden muuttuminen on vähentänyt lapsiavioliittoja, parantanut terveydenhoitoa, kehittänyt maataloustyötä ja lisännyt esim. puiden istutusta kukkuloille. Elämä kylissä on muuttunut vesijohtojen, vessojen, savuttomien hellojen ja keittiöpuutarhojen yleistymisen kautta. Lasten elämään on tullut tilaa myös leikeille ja urheilulle. Oikeus kouluun toteutuu usein myös syrjäkylillä. Aikaa tähän maaseudulla tapahtuneeseen vähittäiseen muutokseen on kulunut yli 30 vuotta. Nyt vuoristokylissä tiedetään, miksi kannattaa oppia lukemaan, kirjoittaa Kirsti Kirjavainen näyttelyn esitteessä.

Takaisin Pietariin

Talvikauden Suomessa nimikkoseurakuntiaan kiertänyt Seinäjoen nimikkolähetti Merja Kramsu siunattiin uudelle työkaudelle Lakeuden Ristin messussa sunnuntaina 17.3. Samalla vietettiin hänen lähtöjuhlaansa.

Merja Kramsu palaa huhtikuussa työhönsä Pietariin. Hän työskentelee Inkerin kirkon keskustoimistossa Marian kirkon lähellä ja huolehtii mm. Inkerin kirkon kansainvälisistä yhteyksistä.

Leena Hautala

Kirsti Kirjavainen esitteli avajaisyleisölle Nepal-näyttelyä kirjaston aulassa.

100-vuotias lukee lehden tarkkaan

Leena Hautala

Ystävänpäivänä 14.2. 100 vuotta täyttänyt ylistarolainen Vieno Aarnio hämmästelee itsekin ikäänsä ja sanoo, ettei olisi uskonut näin vanhaksi elävänsä.

Kuulo ja näkö ovat hieman heikentyneet, liikkuminenkin on huonoa, mutta muisti on pysynyt hyvänä. Televisio ei 100-vuotiasta kiinnosta, mutta ainoa poika Paavo kertoo, että lehden äiti lukee tarkkaan suurennuslasin avulla. Radiosta Vieno Aarnio sanoo kuuntelevansa jumalanpalvelukset, kun radion voi laittaa suurelle.

Vieno Aarnio on viimeinen elossa oleva ylistarolainen sotaleski. Hän on syntynyt Teuvalla, avioitui lokakuussa 1943 ylistarolaisen Arvid Aarnion kanssa. Mies katosi Äyräpäässä Neuvostoliiton suurhyökkäyksen aikana heinäkuussa 1944 jouduttuaan täydennysmiehenä rintamalle ennen juhannusta. Poika syntyi lokakuussa. Mies siunattiin kentälle jääneenä.

100 vuotta täyttänyt Vieno Aarnio sanoo, että kunta- ja seurakuntaliitos ei ole hänen elämäänsä hetkauttanut. Hän on Ylistaron kainastolainen, kuten ennenkin.

– Isä jäi ilmeisesti joen väärälle puolelle ilman venettä, eikä hän osannut uida, selvittää Paavo Aarnio.

Kovaa työtä

Kun kysyy Vieno Aarniolta pitkän iän salaisuutta, hän hymähtää: - Mitä salaisuutta siinä, muuta kuin kovaa työtä, kun tähän yksin jäi.

Hän muistelee metsätöitä, parihevosilla kyntämistä ja äestämistä.

– Kaikki työ piti ruveta käymään, jopa aidan tekokin. Muistan, miten Järven Ville nauroi, kun vasaran kanssa tein aitaa, paaluiksi laitoin heinäseipäät ja vain yhden langan. Hän epäili, etteivät lehmät sen aidan takana pysy. Myöhemmin hän sitten ihmetteli aidan pitävyyttä. Nauroin hänelle, että niin ovat lehmät kuin aidan tekijäkin, kertoo Vieno Aarnio.

Paavo Aarnio ryhtyi nuoresta työhön, yhdessä äiti ja poika tekivät talon töitä. Nyt poikakin on jo eläkkeellä ja asuu kilometrin päässä äidistään.

Päivä kerrallaan

- Tässä sitä istua kökötetään. Nivelet ovat niin kuluneet, että rouskuu vain. Rollaattori on hyvä apu, ja tuolla on rullatuoli, jolla minua sitten kuskaavat. Päivä kerrallaan mennään, kertoo Vieno Aarnio.

Paavo Aarnio käy päivittäin, pojanpoika perheineen asuu talon toisessa päässä, mutta ystävät ovat kuolleet tai muuttaneet keskustaan. Vieraita ei kovin paljon käy, seurakunnastakin vain syntymäpäivinä – useamminkin saisi käydä. Nyt Jukka Tuppurainen on tullut antamaan ehtoollista.

Kolme kertaa viikossa tuodaan kaupungin ruokapalvelusta ateria, mutta se ei aina ole mieleen: – Joskus se on sellaista, ettei näin vanha sitä osaa syödä. Keittäisi kyllä itsekin, kun pystyisi seisomaan.

Laskujen pientä pränttiä Vieno Aarnio moittii: – Eivätkö ne ymmärrä, että 100-vuotias tarvitsisi suuremman präntin?

Turvana Vieno Aarniolla on turvaranneke, jota painamalla hälytys menee ensin Paavo Aarniolle ja sen jälkeen pariin muuhun paikkaan. Se on ollut ranteessa toistakymmentä vuotta, mutta sitä on tarvittu vain kerran – syntymäpäiväjuhlan iltana, kun merkkipäivän viettäjä kaatui sänkyyn siirtyessään. Onneksi pahempaa ei sattunut.

Leena Hautala

Kerhovaari lasten suosiossa

Kerhovaari touhuaa lasten kanssa Peräseinäjoen kappeliseurakunnan perhekerhossa. Vaariksi valikoitui lapsirakkaaksi tunnettu mies, Jarkko Lepistö. Hän oli perhekerhon ohjaajan Maire Rannan tuttava ja soitto ja pyyntö uudenlaiseen vapaaehtoistehtävään tuotti heti tulosta.

– Ei sitä tarvinnut kauaa miettiä, kun Maire pari vuotta sitten soitti. Olen aina tykännyt lapsista ja heidän kanssaan puuhailusta. Itselläni on viisi lastenlasta ja yksi kaupan päällinen, joiden kanssa on tullut tätä harjoiteltua, sanoo Jarkko Lepistö hauskasti.

Perhekerhon ohjaajat Maire Ranta ja Päivi Mäki-Reini iloitsevat siitä, miten yhteistyö sujuu. Vaari pääsi hetkessä lasten suosioon. Yhdessä on leikitty monet auto- ja junaleikit ja soitettu harmonikkaa. Joidenkin mielestä se oli alussa pelottava soitin.

– Kun otin harmonikan esille, saattoivat lapset ensin katsella kauempaa. Eräs tyttö ei uskaltanut koskea soittimeen, vaan otti toisen lapsen sormesta kiinni ja kosketti sillä, kertoo Lepistö huvittuneena.

Kaikilla ei ole omaa vaaria

Perhekerho kokoontuu maanantaisin aamupäivällä seurakuntatalolla ja sinne ovat tervetulleita kaikki äidit ja isät ja muut aikuiset lasten kanssa.

– Viime syksystä lähtien mukana on ollut kolmisenkymmentä perhettä, laskee Päivi Mäki-Reini, toinen perhekerhon vetäjistä.

Perhekerho on kokoontunut jo kolmisenkymmentä vuotta, ensin äiti-lapsipiirinä ja sittemmin perhekerhona.

– Jokaisessa kerhossa vietetään aluksi hiljentymishetki, sen jälkeen on yhdessäoloa, leikkiä ja ruokailu. Hiljentymishetkessä pyrimme tutustuttamaan osallistujat Jeesukseen ja Raamatun kertomuksiin. Toisinaan on myös askartelua, satumummin ja papin vierailuja, ulkoilua ja retkiä. Kerhovaari on mukana muutaman kerran vuodessa, kertoo Ranta.

– Päiväkerhoissa oli ollut aiemmin kerhomummo ja sieltä saimme idean kerhovaarista. Täällä on sellaisiakin lapsia, joilla ei ole omaa vaaria. Heille kerhovaari on erityisen tärkeä, hän kertoo.

Mukaan perhekerhoon lähti myös Heidi Ahola kahden lapsensa kanssa. 4-vuotias Meeri pitää piirtelystä ja leikkimisestä muiden lasten kanssa. Kahden viikon ikäiselle vauvalle riittää äidin syli.

– Nyt äitiyslomalla on jälleen mahdollista tulla tänne perhekerhoon tapaamaan muita äitejä ja lapsia, hän kertoo ja iloitsee, että joukkoon on tullut myös kerhovaari.

– Kyllä pojat tykkää, toteaa Heidi Ahola ja katselee, miten vaarin ympäröi viisi vauhdikasta pojanviikaria pörräävät autot käsissään.

Ja mikä parasta, äidit saavat juoda kahvia ja jutella rauhassa keskenään, kun vaari riehuu lasten kanssa.

Minna Ylimäki-Hemminki

Minna Ylimäki-Hemminki

Perhekerhossa oli mukana Heidi Ahola 4-vuotiaan Meeri-tyttärensä ja kahden viikon ikäisen vauvan kanssa. Kuvassa ovat myös perhekerhon ohjaajat Päivi Mäki-Reini (vas.) ja Maire Ranta.

Minna Ylimäki-Hemminki

Kerhovaari Jarkko Lepistö ohjaa iloisten lasten leikkijunaa Peräseinäjoen perhekerhossa.

Vuoden 1963 rippikoululaisia kutsutaan tapaamisiin

Perinteiset 50 vuotta sitten ripille päässeiden tapaamiset järjestetään taas kevään ja kesän aikana.

Ensimmäisenä ehtivät ylistarolaiset. Vuoden 1963 rippikoululaisia kutsutaan yhteiseen messuun Ylistaron kirkkoon helatorstaina 9.5. kello 10 ja sen jälkeen ruokailuun ja muisteluhetkeen seurakuntatalolle.

Peräseinäjokelaiset kokoontuvat helluntaina, sunnuntaina 19.5. ensin kello 10 Peräseinäjoen kirkkoon ja jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntatalolle. Ilmoittautumisten vastaanottaja tiedotetaan myöhemmin kirkollisissa ilmoituksissa.

Alla ovat lueteltuina Ylistaron ja Peräseinäjoen rippilapset vuodelta 1963.

Nurmossa 50 vuoden takaiset rippikoululaiset kokoontuvat sunnuntaina 16.6. ja Seinäjoella sunnuntaina 4.8. Nurmolaisten ja seinäjokelaisten nimilistat julkaistaan seuraavassa Lakeuden Risti-lehdessä, joka ilmestyy 5.6. Nimensä julkaisemisen voi estää ilmoittamalla puh.05 418 4221 tai 050 3392904 tai sähköpostilla leena.hautala@evl.fi.

Ylistaron rippikoululaiset vuonna 1963

Yrjö Takala konfirmoi 21.4.1963 seuraavat yhteiskoululaiset: Yli-Karhu Olavi, Nyrhinen Jorma, Nyrhinen Keijo, Muurimäki Markku, Havimäki Erkki, Loukola Risto, Lappalainen Kaisa, Keski-Heiska Leena, Mäkelä Pirjo, Pörsti Liisa, Loukko Tuula, Viita Anna-Liisa, Kääriäinen Anni, Kiikka Anja, Sundberg Sisko, Luoma Eila, Tolonen Tuula, Viita Elli, Puskala Marja, Kuismanen Anna, Rintamäki Sisko, Perttu Tellervo, Maunula Marianne, Tiensivu Eila, Pohto Kaisu, Herttua Marjatta, Virta Pirkko, Virta Taina, Kaartinen Eira, Myllymäki Raija, Kirveskangas Hellen, Viemerö Anneli, Kontturi Regina, Lehtonen Pirkko, Perttu Irma, Rannanpää Ritva, Saari Riitta.

Ilpo Sirkka konfirmoi 9.6.1963 seuraavat nuoret: Heiska Veli-Pekka, Konster Erkki, Ahokas Väinö, Mäkinen Markku, Saarimaa Eero, Kujala Kari, Maunuksela Esa, Rasku Kari, Karhunen Risto, Rahjola Ensio, Lahti Jussi, Hanhikoski Markku, Saari Jaakko, Saari Paavo, Mäkitöyli Pentti, Latvala Seppo, Raunio Leo, Nortunen Eero, Ojaniemi Heikki, Koski Antti, Suokas Veikko, Oksanen Reijo, Lindberg Kimmo, Takala Eero, Mäkelä Juhani, Tuominen, Soini Jorma, Latvatalo Esa, Hissa Hannu, Hakala Mauri, Nivukoski Erkki, Valli Paavo, Järvi Aarre, Mäkelä Pentti, Köykkä Markku, Hautala Tapio, Mela Kari, Punkari Tapio, Niemelä Heikki, Palomäki Lauri, Louko Yrjö, Korpela Veikko, Riihimäki Jorma, Sillanpää Jouko, Lauttamus Mikko, Huhtanen Risto, Kallantie Esa, Perkiö Keijo, Aalto Heikki, Rintala Kari, Yli-Koivisto Pauli, Mattila Kyösti, Välimaa Mikko, Kivimäki Antti,

Loukko Matti, Lintala Toivo, Niemi Pekka, Hirvi Martti, Kiikka Jaakko, Lehtimäki Pentti, Kyntäjä Aarne, Berg Matti, Finnilä Martti, Virta Eino, Sokero, Keskinen Kalervo, Oksanen Keijo, Saari Markku, Nurkka Seppo, Jälkö Hannu, Kiikeri Seppo, Palomäki Pentti, Kujala Seppo, Kujala Jouni, Ranta Markku, Kontturi Antti, Niemi Risto, Salo Kari,

Korpi Eeva, Niemistö Kyllikki, Rouru Arja, Hätönen Mirja, Sippola Aino, Korpi Anna-Liisa, Lehtimäki Kaarina, Hopeavuori Seija, Lehto Ulla, Saarinen Pirkko, Koivuluoma Kielo, Koskela Marjatta, Viemerö Sisko, Kulju Riitta, Seppälä Pirjo, Korpela Airi, Mäenpää Pirkko, Hietala Eila, Varismäki Irja, Vuorela Tarja, Pihlajamaa Raija, Lehtisola Anneli, Raumala Leila, Korpela Sisko, Koivusalo Riitta, Koskela Aino, Kitinoja Irja, Koski Leena, Marttala Eila, Tikka Irja, Suomalainen Tuula, Hakkonen Aino, Ritola Aira, Kaukoranta Kristiina.

Latvasomppi Eila, Harsunen Onerva, Rauhala Pirjo, Saarakkala Maire, Vierola Sinikka, Marttila Marja-Liisa, Puskala Mirja, Rajamäki Tuula, Kamppinen Eeva, Nyrhinen Elli, Hölsö Raija, Lätti Pirkko, Kivelä Pirjo, Ritola Maire, Pirhonen Pirjo, Soininen Irma, Mäkelä Paula, Vuorela Anneli, Juupajärvi Maria, Vähäkangas Ritva, Mäkinen Riitta, Ratinen Seija, Latvala Raija, Pihlajaniemi Sisko, Ryssy Helena, Liukkonen Kirsti, Larikka Tuulikki.

Yrjö Takala konfirmoi 16.6.1963 seuraavat leiririppikoululaiset: Saari Erkki, Heiska Pentti, Sippola Eero, Nyrhinen Mauri, Viita Matti, Saranpää Ossi, Palomäki Jussi, Saari Martti, Kahila Risto, Västi Aarno, Pakka Leo, Lammi Esa, Lammi Pasi, Somppi Aarre, Suonto Jorma,

Taipale Margit, Kirveskangas Anneli, Pouttu Raija, Luoma Raili, Peräsalo Marketta, Nyrhinen Marja-Terttu, Kitinmäki Kaisa, Nyrhinen Terttu, Kujanpää Hilkka, Hirvilammi Tuula, Jaakkola Kaija, Setämäki Marjatta, Haapaharju Anita, Pohto Merja, Niemi Sisko, Västi Raila, Aila Marja, Pouttu Tuula, Pakkala Kirsti, Mattila Marjatta, Kyntäjä Sisko, Takala Eeva, Kuoppala Ulla, Takala Aulikki.

JP-Kunnallissanomat/ Katja Korkeakoski

Keväällä 2012 kokoontui Peräseinäjoella komea joukko 50 vuoden takaisia rippikoululaisia.

Peräseinäjoen rippikoululaiset 50 vuotta sitten

Marjatta Korpela, Terttu Isomaa, Marketta Kihniä, Maija-Leena Marttila, Helena Kallio-Kujala, Helmi Suokas, Laila Saarinen, Airi Salinkangas, Maire Hautamäki, Maila Makkonen, Maija-Liisa Vuolle, Heljä Vuolle, Arja Ruotsalainen, Raija Nuutinen, Hillevi Huhta, Pirkko Sytelä, Aila Myllyniemi, Taimi Kivimaa, Terttu Myllyniemi, Airi Kantola, Liisa ki Ketola, Inga Tilli, Marja-Liisa Seppälä, Anneli Anttila, Aino Piirainen, Ritva Rajala, Eila Niemistö, Anneli Liminka, Annikki Anttila, Kirsti Luoma, Aino Vaaranmaa, Raili Puska, Anna-Liisa Puska, Aira Latosaari, Irja Saari, Hilkka Haapaniemi, Aila Kärhä. Konfirmaatio oli 14.4.1963.

Maria Väliniemi, Kaija Turkki, Kaija Pahkala, Hillevi Ala-Louvesniemi, Aila Viitamäki, Katariina Lahti, Onerva Lahtinen, Kaija Rinta-Mantila, Paula Teräväinen, Marja Jokinen, Tuulikki Mylläri, Anelma Lautamäki, Ulla Lampi, Lea Mäkelä, Maija-Liisa Julmala, Seija Risku, Irma Perämäki, Sirkka Luhtanen, Pirkko Juurakko,

Veikko Alanko, Arto Mäntykoski, Heikki Rauman, Heikki Julmala, Martti Piiri, Sulo Ruohoniemi, Ruben Manninen, Matti Salmi, Kalevi Anttila, Arto Petäys, Tapani Rajala, Mikko Haapala, Unto Harju, Lenni Koivumäki (Perälä), Jorma Talvitie, Timo Korpela, Erkki Syrjälä, Eino Hupila, Jorma Mylläri, Mauri Pitkämäki, Keijo Korpela, Veikko Myllyniemi, Asko Matalamäki, Kalevi Lahtinen, Hannu Aittoniemi, Kari Viitala, Kullervo Koivisto, Erkki Ortila, Esko Majamaa, Erkki Luoma, Risto Ollinkoski, Markku Kankaanpää, Martti Holkko, Pentti Mäkelä, Jaakko Nivala, Matti Korpela, Heikki Hietala, Jussi Pasto, Osmo Javanainen,

Esko Leppänen, Heikki Välisaari, Markku Pihlajamäki, Matti Harju, Veikko Virtanen, Ensio Saunamäki, Matti Pitkäranta, Markku Mäki-Mantila, Markku Latvala, Martti Mylläri, Alpo Ala-Riihimäki, Arto Luoma, Esko Myllymäki, Esko Haanpää, Risto Perälä, Tarmo Haanpää, Jouko Raiski, Paavo Sepponen, Markku Myllykoski, Aarre Lauttamus.

Ruskan aikaan Lappiin

Syyskuun puolen välin jälkeen on ruska Lapissa parhaimmillaan. Lapin luonto tarjoaa upean värinäytelmän. Seinäjoen seurakunnasta tehdään ruskamatkan Pallas- Yllästunturin alueelle viikolla 38 eli 14.–21.9.

Suomen vanhimmalla ja komeimmalla kansallispuistoalueella patikkaretket suuntautuvat Pallastunturin laajoille rinteille, puuttomalle tunturialueelle.

Ohjelmassa on myös retki Enontekiön kirkkoon ja Tunturi-Lapin luontokeskukseen. Siellä tutustutaan saamelaiseen kulttuuriin ja elämään. Mahdollisuus on käydä myös Kittilässä, Marian kappelissa ja nauttia Levitunturin Elämyskylpylässä.

Majoittuminen on Vuontispirtillä. Matka maksaa 2 hengen huoneessa 510 €, 1 hengen huoneessa 610 €, 3–4 hengen mökissä 410 €. Hinta sisältää matkat, ruuat ja retkieväät. Matkanjohtajana on Helena Turja.

Majoitus varataan vain ilmoittautumisen yhteydessä. Kannattaa varmistaa paikka ja ilmoittautua jos nyt, sillä viikko 38 on kysytyin ruskaviikko. Ilmoittautumiset Seinäjoen seurakuntaan numeroon 06 418 4230.

Leena Hautala

Lapissa voi käydä syyskuun puolessa välissä näinkin: Ruska ja ensilumi samaan aikaa. Kuva on Leviltä syksyltä 2005.

Vapaaehtoistoiminnan foorumi

Seinäjokelaisia vapaaehtoistyön toimijoita ja yhdistyksiä kutsutaan ensimmäistä kertaa yhteen keskustelemaan ajankohtaisista asioista tiistaina 7.5. kello 17.30 SPR:n aluetoimistossa Laturintie 2, Hyllykallio.

Keskustelun teemoja: Millaista yhteistyötä tarvittaisiin esimerkiksi yhdistysten kesken tai yhdistysten ja kaupungin välillä vapaaehtoistoiminnan kentässä? Voisiko yhteistyöllä edistää asioiden etenemistä tai saada uusia asioita liikkeelle? Miltä kuulostaa vapaaehtoistoiminnan messut Seinäjoella tai yhteinen vapaaehtoistoiminnan tehtävien tarjotin netissä?

Ilta alkaa kahvitarjoilulla kello 17.30 ja kello 18 ryhdytään kartoittamaan yhteistyötä vapaaehtoistoiminnan kentässä. Noin kello 19.15 tehdään yhteenveto ja sovitaan jatkotoimenpiteistä. Ilta päättyy noin kello 19.45.

Kokoonkutsujina ovat Seinäjoen seurakunta, SPR, Järjestötalo ja Liiveri ry. Lisätietoja antaa ja ilmoittautumisia ottaa vastaan Henna Leppinen sähköpostiosoitteessa henna.leppinen@liiveri.net tai puhelimitse numerossa 045 113 4994. Ilmoittautua pitäisi viimeistään 3.5. Kutsua saa välittää eteenpäin!

Lastenlääkäri Leena Pasanen kotikäynnillä Tansaniassa.

Hymypoika Noel on Leena Pasasen yksi neljästä kasvattilapsesta.

Ilembulan Ystävät

Oulussa toimii Ilembulan Ystävät ry, joka lähettää aineellista aineellista apua ja tukee ilembulalaisten kehityshankkeita taloudellisesti. Voit liittyä Ilembulan ystäviin maksamalla 10 € tilille Op - Tuira FI16 5740 8920024509. Lisätietoja www.ilembulanystavat.net

Kutsumuksena Tansanian lapset

Leena Pasasesta ei pitänyt tulla lääkäriä, eikä varsinkaan lähetyslääkäriä. Marraskuussa hän jää eläkkeelle, mutta aikoo puolet vuodesta asua Tansaniassa ja tehdä siellä vapaaehtoistyötä voimiensa mukaan.

– Ei minusta pitänyt lääkäriä tulla, eikä varsinkaan lähetyslääkäriä. Mutta yllättäen kesken ylioppilaskirjoitusten asia kirkastui. Opiskelin ensin lääkäriksi ja ystävien täydelliseksi yllätykseksi ilmoitin lähteväni Afrikkaan, kertoo Leena Pasanen, joka aloitti työt Suomen Lähetysseuran lähettinä ja Ilembulan sairaalan lastenlääkärinä vuonna 1981.

Kolmisenkymmentä vuotta on kulunut ja työ Tansanian lasten hyväksi jatkuu siitä huolimatta, että Pasanen jää eläkkeelle maaliskuussa. Hän on ollut pitkään myös Ylistaron kappeliseurakunnan nimikkolähetti.

– Annoin afrikkalaiselle lapselle pikkusormen, ja tämä työ vei koko kämmenen, hän kertoo nauraen.

– Olen ollut onnellinen työssäni ja kokenut oloni kotoisaksi Tansaniassa, mutta se ei suinkaan tarkoita sitä, että elämä olisi ollut helppoa, hän jatkaa ja kertoo pitkistä työpäivistä ja pienten ja suurten katastrofien keskellä elämisestä.

Varsinkin alussa Tansania yllätti todenteolla.

– Köyhyys oli järisyttävää, kaikesta oli puute, paitsi työstä. Ilembulassa riehui tuolloin koleraepidemia. Torit oli suljettu, kaikkein huonokuntoisimpia potilaita kannettiin virtana sairaalaan. Onneksi malariaa ei ole ollut vuosiin, mutta haasteita riittää edelleen. Ilembulan sairaala sijaitsee seudulla, joka on pahinta aids-aluetta ja siellä hoidetaan vuosittain 150 – 200 aids-lasta.

– Alussa aids oli sama kuin kuolemantuomio. Mitään ei ollut tehtävissä, hän kertoo.

Vuosikymmenten aikana Tansaniassa moni asia on muuttunut. Yhdysvaltain massiivisen avun ansiosta aids-lääkkeet tavoittavat köyhimmätkin potilaat, ja yhä harvempi enää kuolee tautiin.

– Monien epävarmuustekijöiden keskellä olen saanut nähdä selkeän Jumalan johdatuksen ja tie on avautunut eteenpäin, kertoo Pasanen.

Myös pohjattoman köyhien ihmisten keskinainen tuki ja uskomaton sitkeys ja positiivisuus ovat olleet jatkuva hämmästyksen aihe lähetyslääkärille.

Orpojen holhooja

Orpolapset ovat olleet erityisen lähellä Leena Pasasen sydäntä. Sairaalan yhteydessä on toiminut orpolasten talo, jossa lapset saavat olla noin kolmivuotiaaksi asti. Aidsin takia moni lapsi on jäänyt orvoksi. Yleensä joku sukulainen ottaa orvot hoitaakseen, mutta on niitäkin, joilla ei ole ketään, joka heistä huolehtisi. Juuri siksi Pasanen itse päätyi neljän orvon holhoojaksi.

Nuorin heistä, Noel, löytyi vastasyntyneenä heitteille jätettynä ulkokäymälästä kaiken lian keskeltä ja hänen kehityksensä oli ensimmäisinä ikävuosina hyvin hidasta. Kävelemään hän oppi kolmivuotiaana ja neljävuotiaana hän sanoi yksittäisiä sanoja. Mutta ihmeitä tapahtuu, ja aivovaurio-lapseksi luokiteltu poika alkoi kehittyä huimin askelein. Noelilla oli paljon esirukoilijoita.

Nyt Noel on 17-vuotias iloinen nuorimies, jonka opinnot sujuvat hyvin. Hänellä on myös selvät suunnitelmat elämälleen.

– Noel haluaa opiskella sekä papiksi että lääkäriksi, että voi auttaa ihmisiä kokonaisvaltaisesti ja rukoilla heidän puolestaan. Noelin elämäntarina on yksi syy siihen, miksi tunnen työni ja elämäni mielekkääksi Tansaniassa, kertoo Pasanen.

Vapaaehtoistyötä

Leena Pasanen jää maaliskuussa eläkkeelle lähetyslääkärin työstään, mutta työ Tansanian lasten hyväksi jatkuu.

– Suunnitelmissa on asua Tansaniassa puolet vuodesta, jotta voin seurata kasvattilasten elämää ja tehdä vapaaehtoistyötä orpokotiaidsprojektissa. Korkean rinteen päälle orpokotikylän lähettyville on valmistumassa talo, jossa voin asua eläkepäivinäni ja josta jatkaa kotikäyntityötä ja orpolasten hoitamisesta voimieni mukaan, hän kertoo.

– Olemme usein työparin kanssa palanneet kyläkierroksilta vasta illansuussa pimeän tultua ja lähes poikkeuksetta olemme todenneet, että päivä oli ihana. Tämä on yksi niistä paradokseista, joita kohtaan kiertäessäni näiden köyhien, hyvin sairaiden ihmisten kodeissa. Kohtaamiset antavat voimaa jatkaa työtä. Afrikkalaiseen kulttuuriin ei kuulu valittaminen, vaikka olisi syytäkin.

Nyt kun Leena Pasanen muistelee menneitä työntäyteisiä vuosia Tansaniassa, hän pitää itseään etuoikeutettuna.

– Olen etuoikeutettu, koska olen saanut toteuttaa kutsumustani Afrikassa. En ole koskaan ajatellut, että se olisi mitenkään arvokkaampaa työtä kuin mikä tahansa työ Suomessa. Olen kokenut vahvasti, että olen ollut omalla paikallani ja saanut siitä siunauksen elämääni. Tämä on ollut minulle sopiva Kristuksen seuraamisen tie. Mistään muusta motiivista en olisi varmasti Afrikkaan lähtenyt.

Minna Ylimäki-Hemminki
Kuvat: Leena Pasasen arkisto

Leena Pasanen esittelee kangasta, joilla äidit kantavat lapsia selässään Afrikassa. Siellä lapset ovat ns. sammakkoasennossa kaksivuotiaaksi asti.